EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2023/1825

af 10. maj 2023

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2021, Sektion III - Kommissionen,

— der henviser til sine afgørelser om decharge for gennemførelsen af forvaltningsorganernes budgetter for regnskabsåret 2021,

— der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

— der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0101/2023),

A. der henviser til, at Unionens budget er et vigtigt instrument til at nå fælles politiske mål og i gennemsnit udgør 1,3 % af Unionens bruttonationalindkomst eller 2,4 % af medlemsstaternes samlede offentlige udgifter og de samlede offentlige udgifter i Unionen;

B. der henviser til, at Parlamentet, når det meddeler decharge til Kommissionen, kontrollerer og vurderer, om midlerne er blevet anvendt korrekt, og om de politiske mål er blevet nået, efter interne og eksterne revisioner og derved bekræfter den formelle rigtighed og resultaterne af Kommissionens udgifter med hensyn til valuta for pengene;

Politiske prioriteter

1. minder om sit stærke engagement i de grundlæggende principper og værdier, der er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), herunder forsvarlig økonomisk forvaltning som fastsat i artikel 317 samt bekæmpelse af svig og beskyttelse af Unionens finansielle interesser som fastsat i artikel 325;

2. understreger, at gennemsigtighed, ansvarlighed og integritet er afgørende etiske principper i EU-institutionerne; minder om Revisionsrettens konklusioner og anbefalinger i dens særberetning nr. 13/2019 om EU-institutionernes etiske rammer samt Parlamentets beslutning af 16. september 2021 om styrkelse af gennemsigtigheden og integriteten i EU-institutionerne ved at oprette et uafhængigt etisk organ i Unionen med på den ene side en forebyggende rolle gennem bevidstgørelse og vejledning om etik og på den anden side en kravoverholdelses- og rådgivningsrolle med mulighed for at udstede henstillinger om etiske spørgsmål, herunder interessekonflikter;

3. fremhæver den rolle, som EPPO, Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), Europol og OLAF spiller i bekæmpelsen af korruption; opfordrer til, at EPPO's og OLAF's kapacitet og samarbejdet mellem dem styrkes yderligere; opfordrer til fælles regler for bekæmpelse af korruption for alle ansatte i EU-organer;

4. fremhæver EU-budgettets betydning for opfyldelsen af Unionens politiske prioriteter samt dets rolle med hensyn til at bistå medlemsstaterne i forbindelse med uforudsete situationer som covid-19-pandemien og dens konsekvenser; understreger, at en forsvarlig og rettidig gennemførelse af budgettet bidrager til en mere effektiv og virkningsfuld håndtering af behovene og udfordringerne på forskellige politikområder; advarer om, at gennemførelsen af budgettet under tidspres kan føre til en stigning i antallet af fejl og uregelmæssigheder;

5. minder om betydningen af en efterfølgende evaluering, herunder for finansielle programmer, der er oprettet som reaktion på en krise; evalueringen af programmets resultater i forhold til virkningsfuldhed, effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi vil være i overensstemmelse med finansforordningen, den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og retningslinjerne for bedre regulering;

6. understreger relevansen af, at der rapporteres om resultaterne af EU-budgettets programmer med henblik på dechargeproceduren; henleder opmærksomheden på, at merværdien af de investerede ressourcer hænger tæt sammen med de opnåede resultater og deres bidrag til at forbedre unionsborgernes dagligdag samt de økonomiske virkninger i Unionen;

7. gentager sin dybe bekymring over retsstatssituationen i en række medlemsstater, som i sig selv er dybt foruroligende og fører til alvorlige tab for Unionens budget; understreger, at EU-midler ikke må anvendes til antidemokratiske aktiviteter eller til styrkelse af autoritære styreformer; minder om, at Unionen indførte en retlig konditionalitetsmekanisme for at tilbageholde midler fra medlemsstater, der nedbryder retsstatsprincippet, og glæder sig over den første anvendelse af denne mekanisme over for Ungarn, da denne procedure blev indledt i november 2021 og afsluttet i december 2022 med fastfrysning af 55 % af tre programmer under samhørighedspolitikken (ca. 6,35 mia. EUR); bemærker, at Ungarns og Polens genopretnings- og resiliensplaner er blevet godkendt, selv om de faktiske omstændigheder ville have berettiget til fastfrysning af 100 %; understreger, at begge planer indeholder flere såkaldte »supermilepæle« for retsstatsprincippet; kræver, at Kommissionen løbende overvåger situationen og tilbageholder finansiering, så længe overtrædelser af retsstatsprincippet udgør en trussel mod den forsvarlige økonomiske forvaltning af Unionens budget; gentager i denne forbindelse sin stærke overbevisning om, at medlemsstaterne skal respektere demokratiet og retsstatsprincippet for at modtage EU-midler, og henleder Kommissionens opmærksomhed på, at retsstatssituationen også er blevet forværret i andre medlemsstater; opfordrer derfor Kommissionen til straks at igangsætte anvendelsen af konditionalitetsmekanismen, når der konstateres tilsidesættelser af retsstatsprincippet, som på en tilstrækkeligt direkte måde påvirker eller udgør en alvorlig risiko for at påvirke den forsvarlige økonomiske forvaltning af Unionens budget eller beskyttelsen af Unionens finansielle interesser; understreger endvidere nødvendigheden af et stærkt samarbejde mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen, samtidig med at de institutionelle kontrolmekanismer styrkes; fremhæver sine stærke og gentagne anmodninger til Kommissionen og forvaltningsorganerne om at sikre beskyttelsen af Unionens budget ved at gøre global og systematisk brug af digitale og automatiserede systemer til rapportering, overvågning og revision og ved at lave fælles regler for korruptionsbekæmpelse og ved at gøre det interinstitutionelle åbenhedsregister ([1]) obligatorisk for alle EU-institutioner, også agenturerne;

8. minder om, at den økonomiske udvikling i Ungarn i stor udstrækning har været knyttet til udenlandske kapitalinvesteringer; beklager derfor den ungarske regerings negative retorik om multinationale selskaber og beklager, at institutionaliseringen af korruption og det uigennemsigtige system for offentlige indkøb, som bør adresseres gennem de reformer, der er opfordret til i forbindelse med anvendelsen af konditionalitetsmekanismen, har gjort det muligt for regeringen i de senere år at øge sit ejerskab inden for områderne energi, bankvæsen, telekommunikation og medier; beklager de selektive og partiske afslag på tilladelser og indførelsen af vilkårligt rigide betingelser og restriktioner med henblik på økonomisk svækkelse og udtæring af visse udenlandske virksomheder, indtil de tvinges til at acceptere en hel eller delvis fjendtlig overtagelse foranlediget af den ungarske regering eller oligarker tæt på regeringen til priser, der ligger et godt stykke under virksomhedens reelle værdi; kritiserer Kommissionen for ikke at leve op til sit ansvar med hensyn til at forsvare det indre marked og fair konkurrence ved ikke at skride ind over for disse omfattende overtrædelser af retsstatsprincippet og reglerne for det indre marked;

9. bemærker med bekymring Revisionsrettens konklusioner vedrørende beskyttelsen af Unionens budget; noterer sig Revisionsrettens særberetning nr. 11/2022 »Beskyttelse af EU-budgettet«, hvori Revisionsretten konstaterede, at manglerne i Kommissionens udelukkelsessystem begrænser dets effektivitet, om end det har visse styrker; bemærker med bekymring, at indførelsen af systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES) har taget længere tid end planlagt; er bekymret over, at forskellige tilgange undergraver den samlede effektivitet af udelukkelsen; opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med Parlamentet om omarbejdningen af finansforordningen for at forbedre EDES yderligere og gøre det til et effektivt redskab;

([1]) Interinstitutionel aftale af 20. maj 2021 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om et obligatorisk åbenhedsregister (EUT L 207 af 11.6.2021, s. 1).

10. understreger, at det er nødvendigt at udvide de områder, hvor EDES anvendes, ud over direkte forvaltning, og anmoder Kommissionen om at benytte det på alle EU-midler, herunder midler under delt forvaltning: bemærker, at EDES skal benyttes systematisk for at sikre, at virksomheder og reelle ejere, der har fået en dom, som vedrører svig, korruption eller andre alvorlige økonomiske kriminelle aktiviteter, ikke kan drage fordel af EU-midler; understreger, at det er nødvendigt at harmonisere Arachne-indikatorerne med EDES-udelukkelsesgrundene for at sikre, at udelukkede økonomiske aktører også kan ses i Arachne; opfordrer til størst mulig interoperabilitet mellem Arachne, EDES og andre IT-værktøjer for at mindske behovet for at indlæse oplysninger i forskellige IT-systemer flere gange og for at begrænse den administrative byrde mest muligt; mener, at der ikke er behov for flere, men mere målrettede kontrolsystemer, herunder anvendelse af nye teknologier med henblik på at bekæmpe svig, korruption eller andre alvorlige økonomiske kriminelle aktiviteter, som ikke må drage fordel af EU-midler;

11. gentager, at det er bydende nødvendigt med et fælles obligatorisk integreret og interoperabelt informations- og overvågningssystem, der stilles til rådighed af Kommissionen, som giver mulighed for elektronisk registrering og lagring af data om modtagerne af EU-midler, herunder deres reelle ejere, og som gør det muligt at tilgå disse oplysninger med henblik på datamining og risikovurdering; understreger, at det er afgørende at få et klart og transparent overblik over fordelingen og den potentielle koncentration af udbetalte EU-midler, bl.a. gennem en funktionalitet, der gør det muligt at aggregere disse midler; understreger, at dette ville mindske den bureaukratiske byrde for de finansielle aktører, de tilsynsførende og revisorerne såvel som for modtagerne af EU-midler og bør lette risikovurderingen med henblik på udvælgelse, tildeling, økonomisk forvaltning, overvågning, efterforskning, kontrol og revision og også ville bidrage til effektiv forebyggelse, opdagelse og korrektion af og opfølgning på svig, korruption, interessekonflikter, dobbeltfinansiering og andre uregelmæssigheder, som skal tackles seriøst både på medlemsstats- og EU-plan ved hjælp af effektive og virkningsfulde forebyggende og afskrækkende foranstaltninger, herunder klare sanktioner; bemærker, at denne digitalisering burde have været foretaget for længst og er nødvendig i betragtning af den grænseoverskridende karakter af misbrug af midler, svig, uretmæssig tilegnelse af bevillinger, interessekonflikter, dobbeltfinansiering og andre systemiske problemer; understreger, at dette fælles værktøj til datamining bør være let at søge i og være tilgængeligt for OLAF, EPPO og Kommissionen med henblik på at forbedre beskyttelsen af Unionens budget og NextGenerationEU mod uregelmæssigheder, svig og interessekonflikter;

12. beklager, at ikke alle medlemsstater gør brug af Kommissionens værktøj til datamining og risikovurdering til at finde frem til projekter, støttemodtagere og kontrahenter under genopretnings- og resiliensfaciliteten, som er i risiko for svig, interessekonflikter og uregelmæssigheder; bemærker, at fem af medlemsstaterne i Revisionsrettens stikprøve (Frankrig, Grækenland, Italien, Kroatien og Spanien) vil anvende Kommissionens datamining- og risikovurderingsværktøj; minder om, at et fælles datamining- og risikovurderingsværktøj er et centralt element i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og mere specifikt i forebyggelsen af svig, interessekonflikter og dobbeltfinansiering og med hensyn til at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden;

13. glæder sig over anvendeligheden af webstedet Kohesio og den åbne dataplatform, som Kommissionen har oprettet som gennemsigtigheds- og ansvarlighedsværktøjer for samhørighedspolitikken og investeringer i forbindelse med delt forvaltning for programmeringsperioderne 2014-2020 og 2021-2027, som samler de nationale lister over EU-støttede projekter og tilbyder en kortlægning af operationer (Kohesio) og leverer ajourførte data om vedtagne programmer, regelmæssig overvågning af finanserne og Unionens forpligtelser og betalinger (den åbne dataplatform); bemærker de igangværende tilpasninger, der er foretaget for i tilstrækkelig grad at dække programmeringsperioden 2021-2027, men understreger det tvingende behov for koordinering og interoperabilitet med risikovurderingsværktøjet Arachne; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre effektiv interoperabilitet mellem de forskellige værktøjer;

14. gentager, at der er behov for at skabe bedre balance mellem den yderligere forenkling af regler og procedurer og bedre kontroller inden for de områder, hvor man igen og igen finder størstedelen af de regelstridige udgifter, udvikling af obligatoriske uddannelseskurser og udarbejdelse af praktisk information for ansøgere, navnlig nye ansøgere, samt forbedring af bistanden til og retningslinjerne for SMV'er, spinoffvirksomheder, nystartede virksomheder, forvaltnings- og betalingsorganer og alle andre relevante interessenter;

15. understreger den øgede brug og betydning af resultatindikatorer, herunder udvælgelse af indikatorer, fastsættelse af mål og milepæle samt overvågning og rapportering på baggrund af de nye gennemførelsesmodeller for genopretnings- og resiliensfaciliteten og den reformerede fælles landbrugspolitik; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til yderligere at forbedre overvågningen af og rapporteringen om EU-budgettets performance med mere strømlinede og kvalitative indikatorer, såsom indikatorer vedrørende klimarelaterede udgifter, kønsmainstreaming og biodiversitet, således som det afspejles i de vedtagne basisretsakter om udgiftsprogrammerne for 2021-2027; bemærker, at milepæle og mål såvel som outputindikatorer har forskellig karakter; bemærker, at genopretnings- og resiliensfaciliteten skelner yderligere mellem investeringer og reformer; gentager sin opfordring til Kommissionen om at give et overblik over hele revisionscyklussen i medlemsstaterne og Kommissionen og et overblik over samarbejdet med de respektive revisionsmyndigheder, herunder Revisionsretten, samt med OLAF og EPPO;

16. er bekymret over det stigende antal og kompleksiteten af Kommissionens kvasiretlige instrumenter såsom udtalelser, henstillinger, meddelelser, ikkelovgivningsmæssige beslutninger, notater, vejledninger og erklæringer om forvaltningsmæssige prioriteter; opfordrer Kommissionen til at forenkle og strømline disse instrumenter og anvende dem med henblik på yderligere at forenkle procedurerne og mindske den bureaukratiske byrde; minder om Refitprogrammet til at forenkle EU-reglerne og reducere unødvendige byrder, samtidig med at man opnår fordelene ved lovgivning og ved at indføre »én ind, én ud«-tilgangen; anmoder om, at Kommissionen systematisk anvender princippet om, at nyligt indførte byrder udlignes, ved at der fjernes tilsvarende byrder inden for samme politikområde;

17. gentager, at det er nødvendigt at intensivere indsatsen for at bekæmpe svig både på EU- og medlemsstatsplan i tæt samarbejde med EPPO og OLAF; glæder sig over EPPO's bemærkelsesværdige indsats og fremhæver EPPO's rolle i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af svig og andre strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser; fremhæver betydningen af EPPO's fulde uafhængighed og upartiskhed for en effektiv udøvelse af dets funktioner; understreger, at EPPO's og OLAF's uafhængighed, upartiskhed og effektivitet kræver tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer, navnlig i lyset af de nye opgaver i forbindelse med NextGenerationEU (NGEU); anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at reagere på anmodningerne fra EPPO om dets budgetgennemførelse, så EPPO kan blive en fuldstændigt effektiv anklagemyndighed;

18. bemærker, at Kommissionen fremlægger sin årsrapport om beskyttelse af Unionens finansielle interesser (BFI-rapporten) i efteråret det følgende år, hvilket gør det umuligt for Parlamentet at vedtage betænkningen tidligere end to år efter den pågældende periode i rapporten (n+2); understreger, at Parlamentet for at opnå større effektivitet i vedtagelsen af Unionens politikker og modforanstaltninger mod svig, skatteunddragelse og andre finansielle uregelmæssigheder, der fremlægges i rapporten, bør kunne behandle og vedtage BFI-rapporten senest året efter (n +1); opfordrer OLAF og Kommissionen til at vedtage deres BFI-rapport i overensstemmelse hermed;

19. understreger betydningen af, at NGO'er og mellemmænd opererer med gennemsigtighed i deres finansiering og ejerskab, da de er vigtige aktører i gennemførelsen af Unionens budget under de forskellige forvaltningsmetoder, og navnlig på området for eksterne foranstaltninger; er dybt bekymret over finansieringen af projekter, der gennemføres af eller involverer NGO'er med forbindelser til radikale religiøse og politiske organisationer; opfordrer Kommissionen til at garantere, at Unionens midler kun finansierer organisationer, der nøje respekterer alle Unionens værdier; opfordrer indtrængende Kommissionen til at etablere forudgående mekanismer, som klart identificerer NGO'er, der opererer på og uden for Unionens område og har anerkendte forbindelser til religiøse fundamentalistiske netværk og fremmer en dagsorden, der undergraver Unionens værdier; opfordrer i den forbindelse til, at der oprettes en offentlig sortliste over NGO'er, der har deltaget i aktiviteter såsom hadefuld tale, tilskyndelse til terrorisme, religiøs ekstremisme, der støtter eller forherliger vold, eller som har misbrugt eller uberettiget tilegnet sig EU-midler, og som er opført i EDES-databasen, for at sikre, at de nægtes adgang til Unionens institutioner og finansieringsprogrammer; gentager, at ingen midler må tildeles eller knyttes til nogen form for terrorisme og/eller religiøs eller politisk radikalisering; understreger, at der er behov for en grundig forudgående kontrol i forbindelse med registreringen i åbenhedsregistret for at afdække alle finansieringskilder; bemærker, at finansiering fra EU-midler skal kunne spores fra den direkte modtager til den endelige modtager, når midlerne kanaliseres gennem en kæde; minder om, at Unionens basisretsakter for så vidt angår offentlig finansiering regulerer, hvordan gennemsigtighed og synlighed skal håndteres i denne henseende, og minder derfor Kommissionen om det ansvar, den har for at kontrollere overholdelsen af regler og procedurer, navnlig regler og procedurer for viderefordeling af tilskud til NGO'er og mellemmænd i finansielle institutioner; kræver endvidere, at Kommissionen giver dechargemyndigheden et overblik over det samlede beløb for Unionens NGO-relaterede udgifter;

20. opfordrer Kommissionen til af hensyn til klarheden, retssikkerheden og retsstatsprincippet at forelægge et forslag til en NGO-forordning, der indeholder en klar definition og kategorisering af NGO'ernes aktivitetsområder og størrelse; mener, at lovgivningen bør give et klart overblik over betingelserne for NGO'ers modtagelse af EU-midler, der omfatter følgende forpligtelser:

   a) indberetning af modtagne beløb og finansieringskilder og registrering af alle deres aktiviteter, som udføres på vegne af de udenlandske agenter

   b) mærkning af materiale, der udbredes, med de nødvendige oplysninger

   c) offentliggørelse af deres finansielle og ikkefinansielle ind- og udgående strømme, herunder betalinger eller donationer i naturalier, som videregives fra en NGO til en anden inden for en paraplyorganisation til dennes medlemmer

   d) offentliggørelse af NGO'ers finansiering af politisk reklamemateriale eller politiske kampagner

   e) overholdelse af demokratisk ansvarlighed og respekt for Unionens værdier

   f) for meget store NGO'er med virksomhedsstrukturer svarende til private virksomheders, rapporteringsforpligtelser vedrørende virksomheders sociale ansvar, overholdelse af bestemmelserne om beskyttelse af arbejdstagerne, bestemmelser om fremme af ligestilling mellem kønnene, forpligtelser til bæredygtighedsrapportering, klassificering af investeringer og forsyningskædeled i forbindelse med indkøb;

21. understreger, at forslaget også bør omfatte gennemsigtighedsforpligtelser på Kommissionens side, herunder med hensyn til offentliggørelse af aftaler med NGO'er om finansiering, administration eller samarbejde;

22. minder Kommissionen om, at alle lovgivningsforslag, der har betydelige økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser, skal være ledsaget af solide og grundige konsekvensanalyser; understreger, at dette er en del af Kommissionens dagsorden for bedre regulering, og understreger, at dechargemyndigheden nøje vil overvåge, at disse konsekvensanalyser gennemføres på en fuldstændigt neutral og upartisk måde, og at de systematisk analyserer virkningerne af de løsningsmodeller, der overvejes, omkostningerne og fordelene ved den foretrukne løsning, herunder ved at tage interessenternes synspunkter i betragtning gennem åbne offentlige høringer;

23. henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 17/2022 »Eksterne konsulenter i Europa-Kommissionen«, hvori det blev understreget, at Kommissionen bruger ca. 1 mia. EUR om året på at indgå kontrakter om eksterne konsulenttjenester, idet den bruger dem til at understøtte en bred vifte af konsulent-, undersøgelses-, evaluerings- og forskningsaktiviteter, og konkluderet, at Kommissionens forvaltning af anvendelsen af eksterne konsulenter ikke sikrer, at den får mest mulig valuta for pengene eller beskytter sine interesser fuldt ud; understreger endvidere, at der er betydelige mangler i den ramme, der regulerer anvendelsen af disse tjenester, med potentielle risici i forbindelse med koncentrationen af tjenesteudbydere, overdreven afhængighed og interessekonflikter, som ikke overvåges i tilstrækkelig grad; kræver i den forbindelse, at Kommissionen videreudvikler sin ramme for brug af eksterne konsulenter, gør bedre brug af resultaterne af eksterne konsulenters tjenester, forbedrer overvågningen for at afbøde de risici, der opstår ved brugen af eksterne konsulenttjenester, og forbedrer sin rapportering om brugen af eksterne konsulenters tjenester og fremlægger nøjagtige og fuldstændige data om omfanget og typerne af erhvervede tjenester; fremhæver endvidere EU-agenturernes uudnyttede potentiale til at tilsikre specifikke, relevante oplysninger og produkter af samme kvalitet som eksterne konsulenter, hvis deres mandater gav mulighed for det; opfordrer Kommissionen til at undersøge denne mulighed i fremtiden til konsulent- og forskningsformål inden for specifikke områder;

24. glæder sig over genopretnings- og resiliensfacilitetens første bidrag og yderligere potentiale til at forhindre en kraftig økonomisk afmatning efter covid-19-pandemien; bemærker, at genopretnings- og resiliensfaciliteten i næsten alle medlemsstater har medvirket til at gøre fremskridt med gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger fra det europæiske semester; bemærker imidlertid, at der stadig ikke er taget fat på en række af de landespecifikke henstillinger, og bemærker endvidere genopretnings- og resiliensfacilitetens bidrag til at gøre Unionens økonomier og samfund mere bæredygtige, modstandsdygtige og bedre forberedt på udfordringerne og mulighederne i den grønne og den digitale omstilling;

25. noterer sig Revisionsrettens observationer og konklusioner i dens første årlige vurdering af genopretnings- og resiliensfaciliteten; har forståelse for, at gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten sker under tidspres for at yde rettidig støtte til at komme ovenpå igen efter covid-19-krisen, dog med en langt mere enkel gennemførelsesmodel, som stiller meget lempeligere krav til både Kommissionen og medlemsstaterne, og som mindsker kontrolbyrden for Kommissionen og lægger den over på medlemsstaterne, navnlig i sammenligning med finansierings-, rapporterings- og kontrolstrukturen i samhørigheds- eller landbrugspolitikken; fremhæver, at enhver hurtig gennemførelsesmodel skal vare ledsaget af et robust kontrolsystem, som Kommissionen skal være ansvarlig for; opfordrer Kommissionen til — når den foreslår nye EU-programmer og -politikker med en resultatbaseret gennemførelsesmodel som den, der er anvendt i forbindelse med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten — fuldt ud at indarbejde erfaringerne fra gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten samt observationerne og anbefalingerne vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten fra de revisioner og vurderinger, som Revisionsretten har foretaget; minder om vigtigheden af at vide, om udnyttelsen af midler er på rette kurs, eftersom 2023 er midtvejspunktet for genopretnings- og resiliensfaciliteten; anerkender de fremskridt, som Kommissionen har gjort med hensyn til at imødekomme dechargemyndighedens bekymringer vedrørende gennemsigtighed og ansvarlighed gennem oprettelsen af en platform, der svarer til Kohesio-platformen for samhørighedspolitikken;

26. bifalder den aftale, der blev indgået under de interinstitutionelle forhandlinger om RePowerEU, om den halvårlige offentliggørelse af de 100 største endelige støttemodtagere pr. medlemsstat på resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten; gentager sin opfordring til, at listen over alle endelige støttemodtagere inden for alle Unionens politikker og projekter stilles til rådighed for de relevante EU-institutioner og dechargemyndigheden inden for rammerne af dechargeproceduren;

27. bemærker Kommissionens vellykkede indsats for at rejse midler på de finansielle markeder for at skaffe de finansielle midler til genopretnings- og resiliensfaciliteten, som er et vigtigt instrument i en tid med alvorlig krise; giver ikke desto mindre udtryk for bekymring over de stigende rentesatser og den deraf følgende usikkerhed om evnen til at tilbagebetale lånene og den risiko, dette udgør for det aftalte EU-budget og for Unionens politikker; opfordrer Kommissionen til at mindske risikoen og holde Parlamentet fuldt underrettet om den årlige status for disse lån;

28. giver udtryk for bekymring over det begrænsede antal grænseoverskridende projekter under genopretnings- og resiliensfaciliteten; anerkender samtidig, at et af målene med genopretnings- og resiliensfaciliteten er at støtte den økonomiske genopretning i Unionens medlemsstater efter covid-19-pandemien; understreger, at tilpasningen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner til Unionens politiske mål, herunder grænseoverskridende projekter, skaber EU-merværdi;

29. er bekymret over, at den sene vedtagelse af en række forordninger om forskellige EU-politikker, ligesom det var tilfældet i begyndelsen af programmeringsperioden 2014-2020, har medført en betydelig forsinkelse i påbegyndelsen af gennemførelsen for programmeringsperioden 2021-2027; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at fremskynde den praktiske gennemførelse af politikkerne og samtidig fastholde et kraftigt fokus på kvalitet og behovet for at intensivere bekæmpelsen af svig og beskytte Unionens finansielle interesser; gør opmærksom på, at en betydelig del af budgetbevillingen for 2021, navnlig under delt forvaltning, skal omprogrammeres til de efterfølgende år; fremhæver i den forbindelse risikoen for, at uindfriede forpligtelser får indflydelse på Unionens budget og muligvis vil skabe betydelige frigørelser, hvilket igen vil mindske virkningen af Unionens budget; kræver, at Kommissionen oplyser dechargemyndigheden om de foranstaltninger, den agter at træffe for at undgå denne situation, og drager de nødvendige konklusioner og erfaringer for at sikre, at der ikke opstår en lignende situation i begyndelsen af FFR'en for 2028-2034;

30. tilskynder Kommissionen, Revisionsretten og Rådet til at arbejde hen imod at fremskynde dechargeproceduren til n +1;

31. bemærker, at protokol nr. 7 til TEUF (om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter) fastsætter, at der udstedes et såkaldt »laissez-passer« (passerseddel), der kan anvendes som rejsedokument, til medlemmer af EU-institutionerne og navnlig til medlemmer af Europa-Parlamentet; er bekymret over, at Kommissionens centrale tjeneste for passersedler er imod at notere funktionen »medlem af Europa-Parlamentet« på dokumentet, hvilket betyder, at medlemmerne ikke kan dokumentere deres status, når de rejser, i modsætning til f.eks. EU-Udenrigstjenestens diplomatiske personale; opfordrer Kommissionen til at træffe hasteforanstaltninger for at rette op på denne uoverensstemmelse, således at medlemmerne af institutionerne i tilstrækkelig grad kan dokumentere deres embede, når de rejser.

32. beklager, at Revisionsretten igen afgav en negativ udtalelse om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifter og konstaterede, at Kommissionens og medlemsstaternes kontrolmekanismer ganske enkelt ikke er pålidelige nok; understreger vigtigheden af at styrke Kommissionens og medlemsstaternes kontrolmekanismer, som Revisionsretten anser for ikke at være pålidelige, og som derfor svækker pålideligheden af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport;

33. minder om, at Kommissionen bør følge nøje op på alle Parlamentets bemærkninger, herunder alle de politiske prioriteter;

KAPITEL I

Den flerårige finansielle ramme (FFR)

Revisionsrettens erklæring samt budgetmæssig og økonomisk forvaltning

Regnskabernes rigtighed

34. glæder sig over, at Revisionsretten for regnskabsåret 2021 konkluderer, at Den Europæiske Unions regnskab er rigtigt, i overensstemmelse med finansforordningen, og at budgettets indtægtsside er uden væsentlig fejlforekomst;

35. bemærker, at de samlede passiver pr. 31. december 2021 beløb sig til 496,4 mia. EUR sammenlignet med 414,1 mia. EUR i samlede aktiver; fremhæver, at differencen på 82,3 mia. EUR repræsenterer (negative) nettoaktiver, herunder reserver, og den andel af udgifterne, som Unionen allerede havde afholdt pr. 31. december, der skal finansieres over fremtidige budgetter;

36. bemærker, at det ved udgangen af 2021 blev skønnet, at de afholdte støtteberettigede udgifter, som støttemodtagerne havde til gode, men endnu ikke havde anmeldt, beløb sig til 129,9 mia. EUR (107,8 mia. EUR i 2020), der blev opført som påløbne udgifter; bemærker, at forøgelsen af dette skøn hovedsagelig vedrører genopretnings- og resiliensfaciliteten, som er det centrale element i NGEU-programmet, der blev oprettet for at imødegå de umiddelbare økonomiske og sociale skader, som covid-19-pandemien har forårsaget; fremhæver, at betalinger til medlemsstaterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten følger en foruddefineret trancheprofil frem til 2026;

37. bemærker, at Kommissionen efter udløbet af overgangsperioden efter Det Forenede Kongeriges udtræden anslog, at Unionens regnskaber på balancedagen viste et nettotilgodehavende fra Det Forenede Kongerige på 41,8 mia. EUR (47,5 mia. EUR i 2020), hvoraf den anslog, at 10,9 mia. EUR ville blive betalt inden for 12 måneder efter regnskabsaflæggelsen;

38. bemærker, at Revisionsretten har vurderet indvirkningen på regnskaberne af Ruslands uprovokerede og uberettigede militære aggression mod Ukraine; glæder sig over, at Revisionsretten har vurderet, at behandlingen af Ruslands invasion af Ukraine som en ikkeregulerende begivenhed efter balancedagen er hensigtsmæssig, og at dens indvirkning er blevet korrekt oplyst og retvisende fremstillet i det konsoliderede årsregnskab;

39. bemærker, at Revisionsretten som led i dens normale revisionshandlinger reviderede aktiver, passiver, indtægter og udgifter, herunder dem, der vedrørte de foranstaltninger, Kommissionen havde truffet i sammenhæng med covid-19-relaterede indsatser; glæder sig over, at Revisionsretten har konkluderet, at det konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af dem;

Lovligheden og den formelle rigtighed af Unionens indtægter og udgifter

40. beklager, at Revisionsretten har afgivet en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af EU-budgettets udgiftsside;

41. bemærker den samlede fejlforekomst, som Revisionsretten har beregnet til 3,0 %, hvilket er 1,0 % over væsentlighedstærsklen; bemærker, at dette er en forværring i forhold til 2020, hvor fejlforekomsten var på 2,7 %, hvilket også var et godt stykke over væsentlighedstærsklen; bemærker Kommissionens svar om, at den ikke bestrider Revisionsrettens fastslåede fejlforekomst, men samtidig forsvarer resultaterne af sit eget arbejde, der resulterer i en anslået fejlforekomst ved betalingen, som er baseret på en anden metode; bemærker, at Kommissionen beregner sin risiko ved betaling for 2021 til 1,9 %; er bekymret over, at Kommissionen i modsætning til Revisionsretten anslår, at dens fejlforekomst ligger under både væsentlighedstærsklen og går endnu lavere end det laveste niveau i Revisionsrettens anslåede fejlforekomst på 2,2 %;

42. beklager dybt det forhold, at de konstaterede fejl afspejler vedvarende mangler i den formelle rigtighed af de udgifter, som forvaltningsmyndighederne har anmeldt, og at Revisionsretten konstaterede mangler i tilsynsmyndighedernes stikprøvemetoder;

43. bemærker med bekymring, at Revisionsretten mener, at Kommissionens risikovurdering sandsynligvis sætter risikoniveauet for lavt på flere områder; fremhæver, at Revisionsretten blandt andre problemer har rapporteret om svagheder i Kommissionens efterfølgende revisioner under udgiftsområde 1 »Det indre marked, innovation og det digitale område«, undervurdering af fejl under udgiftsområde 2 »Samhørighed, modstandsdygtighed og værdier« og undervurdering af risici og et højt antal fejl under udgiftsområde 6 »Naboområder og verden«; fremhæver, at de to institutioner ligger på linje i deres beregninger under »Naturressourcer og Miljø«, mens Revisionsretten f.eks. for »Det indre marked, innovation og det digitale område« anslår en fejlforekomst på 4,4 %, mens Kommissionen anslår en risiko ved betaling på 1,3 %;

44. bemærker, at Kommissionen foretager kontrol af Unionens budget både før og efter, at betalingerne foretages, og foretager korrektioner, hvis og når det er nødvendigt; bemærker, at dette kontrolsystem er afspejlet både i »risikoen ved betaling«, som er et skøn over niveauet af udgifter, der ikke er i overensstemmelse med de gældende regler og forskrifter på betalingstidspunktet, og i »risikoen ved afslutning« (af programmet), som er et skøn over niveauet af udgifter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, når alle kontroller og relaterede korrektioner er afsluttet, og der juridisk set ikke kan træffes yderligere foranstaltninger; bemærker endvidere, at Kommissionens anslåede risiko ved afslutning er på 0,8 %, hvilket er et godt stykke under væsentlighedstærsklen på 2 %;

45. gentager sin opbakning til Revisionsrettens revisionstilgang og -metode; bemærker, at denne metode er baseret på internationale revisionsstandarder, der kræver test af en tilfældig stikprøve af transaktionerne, og at en repræsentativ stikprøve ikke udelukkende kan være risikobaseret; bemærker med bekymring forskellene mellem fejlfrekvenserne og risikoen ved betaling, som de er beregnet af Revisionsretten og Kommissionen; fremhæver, at disse forskelle ikke forekommer på alle udgiftsområder; bemærker, at Kommissionens skøn over risikoen ved betaling konsekvent ligger i den lavere ende af eller under Revisionsrettens statistiske skøn, og er bekymret for, at dette er udtryk for en systematisk undervurdering af den eksisterende fejlforekomst fra Kommissionens side; anmoder Kommissionen om at genoverveje sin metode og samarbejde med Revisionsretten med henblik på at øge harmoniseringen for at tilvejebringe mere sammenlignelige tal; understreger ikke desto mindre, at det generelle skøn over fejlfrekvensen, som fremgår af Revisionsrettens revisionserklæring, ikke tyder på, at der forekommer svig;

46. er bekymret for, at Kommissionen, der handler på grundlag af potentielt undervurderede risici, ikke er i stand til at beskytte Unionens finansielle interesser effektivt; er også bekymret over den forvirring, som dette skaber for dechargemyndigheden og unionsborgerne, da Kommissionen på den ene side tager Revisionsrettens fejlfrekvens til sig på områder, hvor den ligger under væsentlighedstærsklen (naturressourcer), men fremlægger sin egen anslåede fejlfrekvens ved betalingen på områder, hvor Revisionsrettens fejlfrekvens ligger over væsentlighedstærsklen, hvilket rejser spørgsmål om pålideligheden af dens regnskabsaflæggelse;

47. opfordrer Revisionsretten til at kvalificere virkningen af korrigerende foranstaltninger på den samlede fejlforekomst;

48. noterer sig Revisionsrettens opfølgning på bemærkningerne i årsberetningen for 2020 for så vidt angår rapporteringen om inddrivelser i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, som Revisionsretten anser for at være kompleks og ikke altid klar; glæder sig over Revisionsrettens bemærkning om, at Kommissionens revision af sin rapportering har medført forbedringer; er imidlertid bekymret over, at Revisionsretten mener, at redegørelsen for »korrektioner for tidligere betalinger« (5,6 mia. EUR) og den dermed forbundne procentdel af relevante udgifter (3,3 %) er utilstrækkelig og kan give anledning til misforståelser; bemærker navnlig Revisionsrettens konstatering af, at de fremlagte tal omfatter forebyggende foranstaltninger, som ikke vedrører tidligere betalinger eller godkendte udgifter, og medlemsstaternes forebyggende foranstaltninger, som ikke direkte kan tilskrives Kommissionen;

49. bemærker, at Revisionsretten fandt, at udgifterne med lav risiko var uden væsentlig fejlforekomst, men at udgifterne med høj risiko fortsat var væsentligt fejlbehæftede; fremhæver, at »Samhørighed, resiliens og værdier« (med 1,2 procentpoint) bidrog mest til fejlforekomsten på 3,0 %, efterfulgt af »Naturressourcer og miljø« (0,7 procentpoint), »Naboområder og verden« (0,4 procentpoint) og »Det indre marked, innovation og det digitale område« (0,4 procentpoint);

50. bemærker, at Revisionsretten opdeler sin revisionspopulation i udgifter med høj risiko (hovedsagelig godtgørelsesbaserede betalinger) og udgifter med lav risiko (hovedsagelig rettighedsbaserede betalinger); bemærker imidlertid med bekymring, at Kommissionen i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport kategoriserer udgifterne i segmenter med højere, mellemhøj og lavere risiko på grundlag af kontroller foretaget af nationale myndigheder, andre partnere og Kommissionen selv hvert år; understreger, at Revisionsrettens og Kommissionens brug af forskellige risikokategorier er en udfordring i dechargemyndighedens arbejde med at foretage en sammenlignende analyse af de respektive rapporter; bemærker med bekymring, at dette fører til forskellen mellem Revisionsrettens beregning af højrisikoudgifter til 63,2 % i forhold til Kommissionens beregning på 22 %; gentager, at sådanne forskelle mellem Revisionsretten og Kommissionen påvirker pålideligheden af de inputdata, der er nødvendige for dechargemyndigheden, negativt;

51. bemærker med bekymring, at der blev fundet betydelige problemer i forbindelse med godtgørelsesbaserede udgifter, som tegner sig for 63,2 % af Revisionsrettens revisionspopulation, hvor den anslåede fejlforekomst er 4,7 %; noterer sig, at virkningerne af de fejl, som Revisionsretten konstaterede, både er væsentlige og gennemgribende i regnskabsårets godkendte udgifter;

52. bemærker, at selv om Revisionsretten anser de udgifter under genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er godkendt i regnskaberne for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2021, for i alt væsentligt at være lovlige og formelt rigtige, mente den, at der var én milepæl i betalingen til Spanien, som ikke var nået på tilfredsstillende vis, så der er stadig tvivl om Kommissionens vurdering af milepælen og de mål, der er forbundet med de relaterede udgifter under genopretnings- og resiliensfaciliteten; noterer sig Revisionsrettens vurdering af fejlen som værende ikkevæsentlig; minder om, at formålet med Revisionsrettens revision af genopretnings- og resiliensfaciliteten var, at den skulle bidrage til revisionserklæringen og danne grundlag for dens erklæring om den formelle rigtighed af 2021-udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten. bemærker, at revisionspopulationen omfattede den eneste udbetaling i 2021, en betaling til Spanien, og afregningen af den tilhørende forfinansiering; minder om, at den eneste årsag til, at den konstaterede fejl ikke blev kvantificeret, var manglen på en metode for delvise betalinger foretaget af Kommissionen; anerkender, at Kommissionen offentliggjorde en sådan metode den 21. februar 2023;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

53. bemærker med bekymring, at gennemførelsen af forpligtelserne i 2021 var meget lav, nemlig 68 % af det samlede disponible beløb, og at den sene vedtagelse af sektorspecifikke forordninger i 2021 forsinkede igangsættelsen af nye programmer; ser med tilfredshed på, at den samlede udnyttelsesgrad for ESI-fondene steg i 2021 som følge af højere betalinger end i 2020; fremhæver, at der ved udgangen af 2021 stadig skulle absorberes omkring 161 mia. EUR inden afslutningen af ESI-fondenes programmer i 2025; gentager sin bekymring over de betydelige forskelle i medlemsstaternes udnyttelsesgrader og det forhold, at nogle medlemsstater stadig mangler at absorbere mere end 40 % af deres forpligtede beløb; understreger endnu en gang, at enorme forskelle i absorptionskapaciteten mellem medlemsstaterne udgør en af de alvorligste hindringer for en mere effektiv udvikling af mindre udviklede regioner;

54. noterer sig, at endnu ikke absorberede ESI-fonde for perioden 2014-2020 udgør en betydelig del af Unionens uindfriede forpligtelser; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge fremskridtene med gennemførelsen i medlemsstaterne og analysere forskellene, navnlig med fokus på tilfælde af underudnyttelse og lav udnyttelsesgrad; forventer, at Kommissionen forelægger landevurderinger for dechargemyndigheden med angivelse af tilbagevendende problemer og træffer alle passende foranstaltninger for at optimere situationen, herunder gennem teknisk bistand og udveksling af bedste praksis;

55. gentager sin bekymring over, at de samlede uindfriede forpligtelser ved udgangen af 2021 nåede et rekordhøjt niveau på 341,6 mia. EUR (når de uindfriede forpligtelser i EU-budgettet og i NGEU lægges sammen); fremhæver, at de uindfriede forpligtelser sandsynligvis vil overstige 460 mia. EUR i 2023, men at de derefter normalt vil falde, efterhånden som NGEU nærmer sig sin afslutning; understreger, at et vist niveau af uindfriede forpligtelser er en logisk konsekvens af Unionens budgetsystem med forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger, men udtrykker bekymring for, at et betydeligt omfang af uindfriede forpligtelser kan udgøre en risiko for EU-budgettets gnidningsløse og sædvanlige virkemåde i fremtiden;

56. noterer sig, at EU-budgettets uindfriede forpligtelser faldt fra et historisk højt niveau ved udgangen af 2020, og at Kommissionen forudser, at den forventede stigning i 2027 vil blive forøget med et lille beløb, hovedsagelig på grund af den formindskede forskel mellem forpligtelses- og betalingsbevillinger; ser dette som en afspejling af, at Revisionsretten ved flere lejligheder har påpeget, at de kun kan nedbringes, hvis de budgetterede betalingsbevillinger overstiger forpligtelsesbevillingerne og udnyttes; anmoder Kommissionen om konsekvent at følge op på denne henstilling, som er i overensstemmelse med kravet om at opretholde et ordentligt forhold mellem bevillinger til forpligtelser og betalinger;

57. fremhæver, at den tid, der er til rådighed til gennemførelsen af fonde med delt forvaltning under FFR for 2021-2027, er kortere end under tidligere FFR'er; er opmærksom på udfordringerne i forbindelse med forvaltning og kontrol af disse midler for at sikre overholdelse og forsvarlig økonomisk forvaltning; er bekymret over den øgede administrative byrde for medlemsstaterne som følge af gennemførelsen af NGEU-programmet og medlemsstaternes tendens til at prioritere gennemførelsen af NGEU frem for de traditionelle fonde med delt forvaltning som drøftet under den offentlige høring i CONT-udvalget den 23. januar 2023;

58. mener, at Kommissionens vejledning om undgåelse og håndtering af interessekonflikter i henhold til finansforordningen skaber et betydeligt og uberettiget bureaukrati, navnlig for SMV'er, nonprofitorganisationer og deltagelsesstrukturer på lokalt plan; er af den opfattelse, at vejledningen bør fokusere på økonomiske og finansielle fordele i stedet for at forsøge at omfatte overvågning af privatliv eller sociale relationer, navnlig på lokalt eller regionalt plan; anmoder Kommissionen om fuldt ud at respektere proportionalitetsprincippet og privatlivets fred og ikke gøre alle aktører til genstand for generel mistænkeliggørelse; opfordrer Kommissionen til at præcisere sin nuværende vejledning i den henseende for at skabe klarhed for ansøgere og beslutningstagende organer;

59. er bekymret over de dermed forbundne risici, som Revisionsretten påpegede i sin beretning for 2020, og som blev gentaget for regnskabsåret 2021, nemlig at niveauet af administrative ressourcer, der er nødvendigt for at forvalte forskellige budgetinstrumenter sideløbende, muligvis ikke er til rådighed, og for, at indførelsen af fleksibilitet i systemet til at håndtere virkningerne af covid-19 kan føre til en svækkelse af de etablerede kontrolsystemer;

60. bemærker med bekymring stigningen i EU-budgettets samlede eksponering for eventualforpligtelser fra 131,9 mia. EUR i 2020 til 277,9 mia. EUR i 2021; anerkender, at de to hovedårsager til denne betydelige stigning var indførelsen af NGEU og stigningen i de lånebeløb, der blev stillet til rådighed under SURE-instrumentet; forstår, at risikoen for EU-budgettet fra eventualforpligtelser afbødes af forhøjelsen af loftet for egne indtægter og medlemsstaternes modgarantier for SURE-lån;

Henstillinger

61. støtter på det kraftigste Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

62. opfordrer navnlig Kommissionen til at:

a) sikre beskyttelsen af Unionens budget ved at gøre generel og systematisk brug af digitale og automatiserede systemer til rapportering, overvågning og revision (Arachne, EDES, osv.) og hurtigst muligt indføre et obligatorisk integreret og interoperabelt system, der bygger på, men ikke er begrænset til, eksisterende værktøjer og databaser i forbindelse med de kommende revisioner af finansforordningen; udvikle resultattavlen for genopretnings- og -resiliensinstrumentet for at sikre, at beskrivelsen af milepæle og mål er gennemsigtig, og at resultatet af revisionen er gennemsigtigt; sikre, at alle medlemsstater anvender systemerne og de centrale registre til at rapportere om reelle ejere og endelige støttemodtagere

b) forenkle regler og procedurer betydeligt, udvikle obligatoriske kurser og udarbejde praktisk information til ansøgere, navnlig nye ansøgere, og forbedre bistanden til og retningslinjerne for SMV'er og NGO'er, spinoffvirksomheder, nystartede virksomheder, administrations- og betalingsorganer og alle andre relevante interessenter uden at bringe kvaliteten af kontrollerne i fare

c) vedblive med at øge Kommissionens og medlemsstaternes administrative kapacitet og foreslå passende budgetposter for Revisionsretten, EPPO og OLAF for at sikre deres effektivitet i forbindelse med gennemførelsen af de nye kommende opgaver i forbindelse med NGEU-instrumentet med sigte på at beskytte Unionens finanser

d) sammenfatte og rapportere til dechargemyndigheden og Revisionsretten om årsagerne til forskellene i de forskellige udgiftsområder og inddrivelser samt i resultaterne vedrørende den anslåede fejlforekomst som beregnet af Revisionsretten og risikoen ved betaling som beregnet af Kommissionen i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og indgå i en dialog med Revisionsretten på både ledelsesniveau og teknisk niveau med henblik på at indføre én fælles metode for beregning af fejlforekomsten i Unionens udgifter

e) samarbejde med Revisionsretten om at bringe de respektive metoder til risikokategorisering og revisionsarbejde i overensstemmelse med hinanden

f) sammenligne gennemførelsesgraderne for REACT-EU-instrumentet i de medlemsstater, der skulle modtage finansiel støtte under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og medlemsstater, hvor den nationale genopretningsplan først er blevet godkendt på visse betingelser på et senere tidspunkt (Ungarn og Polen), og pege på årsager til konstaterede forskelle, navnlig med sigte på tilgængeligheden af administrativ kapacitet

g) fortsat støtte medlemsstaterne i at forbedre både kvaliteten og antallet af kontroller og videreformidle bedste praksis inden for bekæmpelse af svig

h) sikre en forenkling af proceduren, herunder den dokumentation, der er nødvendig for at få adgang til finansiering, uden at tilsidesætte principperne om revision og overvågning

i) offentliggøre sine revisionsrapporter, herunder i sager om interessekonflikter, inden for en rimelig tidsramme og bidrage til at sikre, at de anbefalede korrigerende og opfølgende foranstaltninger gennemføres af den reviderede enhed

j) nøje overvåge den mulige risiko for korruption og svig

k) lette det interinstitutionelle samarbejde ved at arbejde hen imod at fremskynde dechargeproceduren til n+1, uden at processens kvalitet bringes i fare

l) intensivere bestræbelserne på at forbedre gennemsigtigheden i anvendelsen af midler, herunder med hensyn til oplysninger om de endelige støttemodtagere, og stramme udbetalingen af midler til virksomheder, der har hjemsted i skattely

m) være mere opmærksom på medlemsstaterne og tilbyde dem forbedret teknisk bistand i tilfælde, hvor deres forvaltnings- og kontrolsystemer kun er delvist pålidelige eller slet ikke pålidelige, og hvor der er en øget risiko for svig og korruption i forbindelse med EU-midler

n) revurdere sin identificering af enheder som NGO'er og sørge for en klar definition samt yderligere forbedre EU-lobbyregistret, så det sikres, at NGO'er, der henvender sig til EU-institutionerne, registreres som lobbyister; anmoder endvidere Kommissionen om at oprette en effektiv mekanisme til at sikre, at NGO'ernes aktiviteter er i overensstemmelse med Unionens værdier, og kræve fuld gennemsigtighed med hensyn til deres finansiering, idet en dybere indsigt i finansieringen af alle registrerede enheder bør være betingelsen for adgang til alle Unionens institutioner, organer og agenturer

o) forpligte sig til at garantere tilstrækkelige ressourcer til åbenhedsregistrets sekretariat med henblik på at sikre, at oplysningerne om interessegruppers, lobbyers og NGO'ers lobbyvirksomhed kan kontrolleres for nøjagtighed, og at lobbyvirksomhed bliver mere gennemsigtig

p) udarbejde en standardkontrakt med NGO'er om betingelserne for at modtage EU-midler; understreger, at denne kontrakt skal være lige bindende for alle EU-institutioner og -agenturer;

EU-budgettets performance

63. glæder sig over Revisionsrettens beretning om »EU-budgettets performance — status ved udgangen af 2021«, som fokuserer på at integrere fem horisontale politiske prioriteter i Unionens budget, nemlig bekæmpelse af klimaforandringer, bevarelse af biodiversitet, ligestilling mellem kønnene, FN's verdensmål for bæredygtig udvikling og den digitale omstilling;

64. beklager, at Revisionsretten mener, at udarbejdelsen af denne performancerapport har en negativ indvirkning på dens revision og nye EU-prioriteter; noterer sig Revisionsrettens beslutning om at vende tilbage til rapportering om performance på nogenlunde samme måde, som den tidligere gjorde i kapitel 3 i årsberetningen; bemærker, at Revisionsretten på grund af de gældende lovbestemte frister kan have vanskeligt ved at få sin vurdering af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport med i sin årsberetning; opfordrer Revisionsretten til at tage de årlige forvaltnings- og effektivitetsrapporter i betragtning i sin årsberetning eller om nødvendigt via et særskilt dokument for at tage højde for den årlige dechargeprocedure; minder om, at Revisionsrettens personale allerede er blevet forøget i 2023 for at tage højde for den øgede arbejdsbyrde som følge af NGEU;

65. glæder sig over, at Revisionsretten konstaterede, at der i FFR for 2021-2027 er indført en ramme for håndtering af de fleste horisontale prioriteter, at udvalgte EU-udgiftsprogrammer omfatter de horisontale politiske prioriteter, som Revisionsretten har udvalgt, og at Kommissionen har udviklet metoder til at spore udgifterne til visse horisontale prioriteter;

66. er bekymret over, at den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport indeholder alt for positive konklusioner om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at integrere målene, at der kun findes få oplysninger om, hvorvidt udgifterne bidrager meningsfuldt til flere prioriteter på samme tid, at Kommissionens performanceramme hovedsageligt fokuserer på output og endnu ikke måler resultater, og at der er udfordringer med Kommissionens gennemgang af indberettede oplysninger;

67. noterer sig, at klima- og biodiversitetsprioriteter ifølge Kommissionen er integreret i performancerammen, men bemærker med stor bekymring Revisionsrettens supplerende konklusioner i dens særberetning nr. 09/2022 »Klimaudgifter i EU-budgettet for 2014-2020«; er bekymret over, at de rapporterede udgifter ikke altid er relevante for klimaindsatsen, og at EU-budgettets bidrag til klima og biodiversitet er angivet for højt; bemærker med yderligere bekymring Revisionsrettens konklusioner om, at den samlede rapportering om klimaudgifterne var upålidelig, da den indebar en omfattende brug af skøn og kun sporede den potentielle positive indvirkning på klimaet uden at evaluere det endelige bidrag til Unionens klimamål; bemærker med bekymring, at risikoen for, at de planlagte eller forpligtede beløb ikke vil blive anvendt, kunne føre til yderligere »oppustning« af de rapporterede klimaudgifter; er bekymret over, at Revisionsretten konstaterede, at der kun forventes begrænsede forbedringer i klimarapporteringen for 2021-2027; beklager, at Kommissionen endnu ikke har afhjulpet svaghederne i de indberettede tal for dens nye metode; udtrykker dyb skuffelse over Kommissionens reaktion, som tyder på manglende ansvarlighed og manglende vilje eller evne til fuldt ud at anerkende manglerne i dens metode; kan ikke acceptere Kommissionens udsagn om, at den var »enig i at være uenig« med medlemmerne af dechargemyndigheden i betragtning af, at det beløb, der var blevet brugt på klimaindsatsen, ifølge Revisionsretten var blevet overvurderet med mindst 72 mia. EUR for perioden 2014-2020;

68. er bekymret over det potentielle fravær af en omfattende analyse af tidligere udgifter, herunder af Fonden for Retfærdig Omstilling; mener, at omfattende konsekvensanalyser er nødvendige for at sikre EU-budgettets performance; anser den rolle, som Udvalget for Forskriftskontrol spiller, for at være af afgørende betydning; tilskynder Kommissionen til at udvikle værktøjer og procedurer, som gør det muligt at udnytte den ekspertise, den har til rådighed, effektivt; opfordrer Kommissionen til udtrykkeligt at begrunde de tilfælde, hvor den afviger fra anbefalingerne;

69. bemærker, at der er sket fremskridt med hensyn til at indarbejde kønsligestilling i performancerammen; bemærker med stor bekymring, at Revisionsretten ud over talrige drøftelser i Parlamentets Udvalg om Kvinders Rettigheder og Ligestilling har konstateret svagheder i integrationen af kønsaspektet; beklager, at Kommissionens første skøn over det samlede bidrag fra EU-budgettet til fremme af ligestilling mellem kønnene var behæftet med svagheder; bemærker med bekymring, at Kommissionen fortsætter med at gennemføre Unionens programmer uden udgiftsmål for og med kun få indikatorer vedrørende ligestilling mellem kønnene; opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme kønsbalancen og en tilgang baseret på kønsbudgettering i de tildelte midler; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at udvikle en metode til integration af kønsaspektet med henblik på at integrere et ligestillingsperspektiv på alle politikområder;

70. beklager, at der kun foreligger begrænsede oplysninger om EU-programmernes fremskridt for så vidt angår verdensmålene for bæredygtig udvikling (SDG); bemærker med bekymring, at Revisionsrettens tidligere arbejde viser, at Kommissionen ikke rapporterer om budgettets bidrag til verdensmålene; glæder sig over, at Kommissionen er begyndt at rapportere om forbindelserne mellem EU-udgiftsprogrammerne og verdensmålene;

71. glæder sig over, at den digitale omstilling er en ny prioritet; forstår, at Kommissionen har fremlagt oplysninger om bidraget til den digitale omstilling for specifikke programmer og afventer Revisionsrettens seneste vurdering af pålideligheden af Kommissionens rapportering om gennemførelsen af denne prioritet;

Henstillinger

72. støtter på det kraftigste Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

73. opfordrer desuden Kommissionen til at:

a) forbedre performancerapporteringen på ovennævnte områder, herunder integrationen af klima, kønsaspektet og geografisk balance

b) følge op på Revisionsrettens anbefalinger om en bedre forbindelse mellem Unionens udgifter og dens mål for klima, biodiversitet, integration af kønsaspektet og energi

c) komme med en klar og omfattende evaluering af programmernes performance i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport;

74. understreger, at dechargemyndigheden lægger stor vægt på Revisionsrettens fuldstændige og rettidige gennemførelse af disse anbefalinger og vil vurdere situationen grundigt i den næste dechargebetænkning;

Indtægter

75. bemærker, at indtægterne i Unionens budget omfatter egne indtægter, eksterne formålsbestemte indtægter, som hovedsagelig finansierer genopretnings- og resiliensfacilitetens udgifter, og andre indtægter; bemærker, at egne indtægter baseret på bruttonationalindkomsten udgør 115,8 mia. EUR (48,2 %), budgetgarantier for låntagnings- og långivningstransaktioner i forbindelse med NGEU udgør 55,5 mia. EUR (23,2 %), bidrag og tilbagebetalinger i forbindelse med Unionens aftaler og programmer udgør 19,8 mia. EUR (8,3 %), traditionelle egne indtægter udgør 19,0 mia. EUR (7,9 %), momsbaserede egne indtægter udgør 17,9 mia. EUR (7,5 %), egne indtægter fra plastemballageaffald udgør 5,9 mia. EUR (2,5 %), og andre indtægter udgør 5,7 mia. EUR (2,4 %);

76. noterer sig, at Revisionsretten har undersøgt en stikprøve på 55 indtægtsordrer fra Kommissionen, der var udformet, så den var repræsentativ for alle indtægtskilder, samt Kommissionens systemer til at sikre og forvalte de forskellige typer af egne indtægter, TEI-regnskabs- og forvaltningssystemerne i tre medlemsstater såvel som pålideligheden af oplysningerne om formel rigtighed i GD BUDG's og Eurostats årlige aktivitetsrapporter;

77. bemærker, at Revisionsretten konkluderer, at fejlforekomsten i indtægterne ikke var væsentlig; bemærker, at de undersøgte indtægtsrelaterede systemer generelt var effektive, men at de centrale interne kontroller af traditionelle egne indtægter i visse medlemsstater og forvaltningen af momsforbehold og udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter i Kommissionen kun var delvist effektive på grund af vedvarende svagheder;

78. bemærker med bekymring, at der er risiko for, at importører enten ikke anmelder toldafgifter eller anmelder dem fejlagtigt til de nationale toldmyndigheder; fremhæver, at disse unddragne beløb, der er kendt som »toldgabet«, ikke registreres i medlemsstaternes TEI-regnskabssystemer og ikke er omfattet af Revisionsrettens revisionserklæring om indtægterne; bemærker med bekymring, at toldgabet kan påvirke de toldbeløb, der fastsættes af medlemsstaterne; er bekymret over, at de EU-foranstaltninger, der er truffet for at mindske gabet og begrænse risikoen for, at de traditionelle egne indtægter ikke er fuldstændige, ifølge Revisionsretten er utilstrækkelige for tredje år i træk; er bekymret over, at der i flere år har været alvorlige svagheder i medlemsstaternes TEI-regnskabsføring og -forvaltning; bemærker med bekymring de utilstrækkelige fremskridt med en række af foranstaltningerne i Kommissionens toldhandlingsplan;

79. glæder sig over, at antallet af længerevarende udestående punkter vedrørende TEI faldt betydeligt mellem 2019 og 2021, og at Kommissionen opdaterede sin procedure for behandling af resultaterne af inspektioner vedrørende traditionelle egne indtægter, og tilskynder Kommissionen til at medtage et system til rangordning af medlemsstaternes mangler i prioriteret rækkefølge og til at fastsætte frister for deres opfølgende foranstaltninger på grundlag af medlemsstaternes svar;

80. bemærker, at GD BUDG for sjette år i træk har bibeholdt forbeholdet om, at de TEI-beløb, der blev overført til EU-budgettet, er unøjagtige, fordi tekstiler og sko importeret fra Kina blev værdiansat for lavt i perioden fra 2011 til 2017; bemærker, at Den Europæiske Unions Domstol den 8. marts 2022 offentliggjorde sin endelige afgørelse i Kommissionens traktatbrudssag mod Det Forenede Kongerige, hvori den konkluderede, at Det Forenede Kongerige ikke opfyldte sine forpligtelser i henhold til EU-retten for så vidt angår egne indtægter;

Henstillinger

81. støtter Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

82. opfordrer desuden Kommissionen til at:

a) forbedre vurderingen af finansielle risici vedrørende TEI ved at gennemføre de relevante foranstaltninger i toldhandlingsplanen rettidigt

b) sikre beskyttelsen af Unionens budget ved at gøre generel og systematisk brug af digitale og automatiserede systemer til rapportering, overvågning og revision og hurtigst muligt indføre et integreret og interoperabelt system, der bygger på, men ikke er begrænset til, eksisterende værktøjer og databaser;

Det indre marked, innovation og det digitale område

83. noterer sig, at udgiftsområde 1 i FFR »Det indre marked, innovation og det digitale område« tegner sig for 10,2 % eller 18,5 mia. EUR af Unionens budget: Af dette beløb anvendes 10,8 mia. EUR (58,7 %) til forskning, 2,6 mia. EUR (13,9 %) til rumfart, 2,2 mia. EUR (11,8 %) til transport, energi og det digitale område, 1,5 mia. EUR til InvestEU og 1,4 mia. EUR (7.4 %) til andre områder;

84. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt en statistisk repræsentativ stikprøve på 130 transaktioner, der dækker hele spektret af udgifter under dette FFR-udgiftsområde, oplysningerne om formel rigtighed i de årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender (GD ECFIN), GD for Forskning og Innovation og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA), som indgår i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, samt udvalgte IT-systemer i Kommissionen;

85. bemærker med bekymring, at Revisionsretten konstaterede, at den anslåede fejlforekomst i udgifterne til »Det indre marked, innovation og det digitale område« var væsentlig og nåede op på 4,4 % sammenlignet med 3,9 % året før; er bekymret over, at den anslåede risiko ved betalingen, som Kommissionen har beregnet, er 1,3 %, hvilket er under både væsentlighedstærsklen og Revisionsrettens anslåede fejlforekomst; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at den på trods af de foranstaltninger, som Kommissionen allerede har gennemført, mener, at Kommissionens fejlfrekvens stadig er sat for lavt;

86. noterer sig, at Horisont 2020 stadig udgør størstedelen af projekterne i Revisionsrettens stikprøve, og bemærker, at der endnu ikke er udvalgt noget Horisont Europa-projekt til revision, og at udgifterne under Horisont 2020 og RP7 fortsat udgør en høj risiko og er en hovedkilde til de konstaterede fejl;

87. bemærker med bekymring, at reglerne for anmeldelse af personaleomkostninger under Horisont 2020 fortsat er komplekse trods bestræbelserne på forenkling, og at beregningen af disse omkostninger stadig er en væsentlig kilde til fejl i omkostningsanmeldelserne; beklager, at en af hovedårsagerne til fejl er den ukorrekte anvendelse af metoden til beregning af personaleomkostninger; glæder sig over bestemmelsen i programmets efterfølger, Horisont Europa, om øget anvendelse af faste beløb og enhedsomkostninger for personaleomkostninger; mener derfor, at Kommissionen yderligere bør fremme og lette en strømlining af anmeldelsen af personaleomkostninger og fremme en bredere anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder som forudsætninger for at stabilisere fejlfrekvenserne på et niveau under væsentlighedstærsklen; gør opmærksom på Revisionsrettens bemærkning om, at private enheder, navnlig SMV'er og nytilkomne enheder, er tilbøjelige til at begå fejl;

88. bemærker, at specifik støtte under programmet for det indre marked i 2021 gav resultater med hensyn til udveksling af god praksis og succeshistorier med hensyn til at støtte socialøkonomiske initiativer på lokalt og regionalt plan og understøtte det europæiske netværk af regioner for socialøkonomi; bemærker, at Kommissionen i 2021 kørte en kampagne for at reklamere for webstedet »Adgang til finansiering« (A2F), en række webinarer om »EU's støtteinstrumenter for SMV'er« og en kampagne for sociale kommunikationsplatforme (Outreach to Businesses and Citizens), der satte fokus på grænseoverskridende erhvervsstøtte og muligheder for SMV'er;

89. noterer sig, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 15/2022 »Horisont 2020-foranstaltningerne til udvidelse af deltagerkredsen var godt udformet, men opnåelsen af bæredygtige forandringer vil hovedsagelig afhænge af de nationale myndigheders indsats«, konkluderede, at selv om udvidelsesforanstaltningerne for det meste var hensigtsmæssige, kunne de kun kickstarte forbedringer på FoI-området; glæder sig over, at de første resultater har vist sig, selv om der var udfordringer med gennemførelsen af udvidelsesforanstaltningerne; bemærker med bekymring, at Kommissionen har indført utilstrækkelige ordninger til at overvåge udvidelsesforanstaltningernes effekt; fremhæver Revisionsrettens konklusion om, at Kommissionen for at undgå situationer, hvor størstedelen af udvidelsesprojekterne går til nogle få lande, nøje bør overvåge graden af deltagelse i udvidelsesforanstaltningerne under Horisont Europa og, hvis der opstår vedvarende betydelige ubalancer, bør tage skridt til at opnå et mere bredt funderet deltagelsesmønster;

90. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 07/2022 »SMV-internationaliseringsinstrumenter« konstaterede, at Kommissionens gennemførelse af SMV-internationaliseringsstrategien var ufuldstændig; glæder sig over, at Enterprise Europe-netværket (EEN) opfylder sine vigtigste mål, men beklager, at synligheden og dækningen i tredjelande ikke er optimal; bemærker, at Startup Europe imødekom vigtige behov, men at Revisionsretten konstaterede, at bæredygtigheden, overvågningen og samordningen varierer;

Henstillinger

91. støtter Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

92. opfordrer desuden Kommissionen til at:

a) forenkle regler og procedurer, udvikle obligatoriske kurser og udarbejde praktisk information til ansøgere, navnlig nye ansøgere, og forbedre bistanden til og retningslinjerne for SMV'er, spinoffvirksomheder, nystartede virksomheder, administrations- og betalingsorganer og alle andre relevante interessenter uden at bringe kvaliteten af kontrollerne i fare

b) udarbejde vejledning til støttemodtagerne om de specifikke forskelle på Horisont Europa og Horisont 2020 og lignende programmer, idet der fokuseres på støtteberettigelsesaspektet under Horisont Europa

c) sikre beskyttelsen af Unionens budget ved at gøre generel og systematisk brug af digitale og automatiserede systemer til rapportering, overvågning og revision og straks indføre et integreret og interoperabelt system, der bygger på, men ikke er begrænset til, eksisterende værktøjer og databaser

d) inden for rammerne af udvidelsesforanstaltningerne at sigte mod en mere afbalanceret deltagelse af lande, der er omfattet af initiativet om udvidelse af deltagerkredsen

e) yde støtte til og fremme kontakter mellem projektstøttemodtagere og potentielle industrielle partnere, navnlig gennem eksisterende EU-initiativer, der har til formål at skabe forbindelser mellem forskning og erhvervsliv, og yderligere støtte projekternes synlighed ved at tilskynde støttemodtagerne til regelmæssigt at give opdateringer om projektresultaterne og gøre dem offentligt tilgængelige på de EU-platforme, der er oprettet til dette formål

f) øge kendskabet til, sammenhængen i og bæredygtigheden af støtten til SMV-internationalisering; gentager, at det er nødvendigt at forenkle regler og procedurer, udvikle obligatoriske uddannelseskurser og udarbejde praktisk information til ansøgere, navnlig nye ansøgere, og forbedre bistanden til og retningslinjerne for SMV'er, spinoffvirksomheder, nystartede virksomheder, administrations- og betalingsorganer og alle andre relevante interessenter;

Samhørighed, resiliens og værdier

93. noterer sig, at udgiftsområde 2 »Samhørighed, resiliens og værdier« i FFR tegner sig for 44,1 % eller 80,1 mia. EUR af Unionens budget: Af dette beløb bruges 45,5 mia. EUR (56,9 %) på Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og andre regionale foranstaltninger, 19,4 mia. EUR (24,2 %) på Den Europæiske Socialfond (ESF), 9,7 mia. EUR (12,1 %) på Samhørighedsfonden, 2,4 mia. EUR (3,0 %) på Erasmus+, 1,0 mia. EUR (1,2 %) på CEF Transport, 0,6 mia. EUR (0,7 %) på instrumentet for nødhjælp i Unionen (ESI) og 1,5 mia. EUR (1,9 %) på andre områder;

94. glæder sig over den øgede anvendelse i 2021, hvor der blev udbetalt 56 mia. EUR i EFRU-/Samhørighedsfondsmidler fra Unionens budget, i sammenligning med et gennemsnit på 40,6 mia. EUR i de foregående år, hvilket resulterede i en udnyttelsesgrad på ca. 75 % ved udgangen af november 2022 (i forhold til 67 % ved udgangen af 2021); bemærker med tilfredshed, at der ved udgangen af juni 2022 var blevet udvalgt næsten 1 million projekter (988 000) på lokalt plan;

95. påpeger, at midler fra EFRU, Samhørighedsfonden og Solidaritetsfonden har spillet en central rolle med hensyn til at dæmme op for konsekvenserne af covid-19-pandemien, tilskynde til konvergens og sikre, at ingen lades i stikken; bemærker den ekstraordinære fleksibilitet, der tilbydes under CRII+, og den deraf følgende udbetaling af ca. 23 mia. EUR fra de ikketildelte budgetbevillinger for 2014-2020; bemærker, at yderligere REACT-EU-finansiering på 50,6 mia. EUR også er blevet øremærket til kriseafhjælpnings- og genopretningsforanstaltninger frem til 2023 for at bygge bro over kløften mellem den indledende kriserespons og den langsigtede genopretning;

96. bemærker med tilfredshed, at REACT-EU var det første NGEU-instrument til i praksis at kanalisere effektiv støtte til europæisk økonomi og europæiske virksomheder og arbejdstagere, og at det bl.a. ydede over 4,6 mia. EUR som tilskud i form af driftskapital til over 754 000 SMV'er, hvoraf 4,4 mia. EUR specifikt var øremærket til sundhedsforanstaltninger til bekæmpelse af covid-19-pandemien og 2 mia. EUR af dette beløb til indkøb af medicinsk udstyr til hospitaler; bemærker, at denne meget vigtige finansiering har skaffet 13 200 respiratorer og 12 500 hospitalssenge til intensivafdelinger, og at 372 mio. EUR i finansiering under samhørighedspolitikken er gået til at dække alle vaccinationsomkostninger, herunder 133 millioner covid-19-vacciner og den nødvendige køleinfrastruktur;

97. bemærker med tilfredshed, at EaSI's finansielle instrumenter (der omfatter EaSI's mikrofinansiering og sociale iværksættergaranti, vinduet for kapacitetsopbyggende investeringer og det EaSI-finansierede instrument) i 2021 fortsatte med at støtte mikrovirksomheder og sociale virksomheder, og at der fra lanceringen til den 30. september 2021 blev undertegnet garantiaftaler til en værdi af 401 mio. EUR, hvilket resulterede i i alt 154 137 lån til mikrovirksomheder og sociale virksomheder til en samlet værdi af 2,5 mia. EUR; beklager imidlertid den sene start på EaSI i 2021 som følge af covid-19-pandemien og andre problemer;

98. bemærker, at mere end én ud af fem personer og ét ud af fire børn fortsat i gennemsnit er i risiko for fattigdom eller social udstødelse i Unionen; minder om Unionens tilsagn om at yde støtte til de socialt dårligst stillede gennem Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede og Den Europæiske Socialfond Plus og således afhjælpe de værste former for fattigdom i Unionen såsom fødevaremangel, hjemløshed og børnefattigdom; bemærker, at omkring 13 millioner mennesker, herunder ca. 4 millioner børn under 15 år, støttes af Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede hvert år;

99. glæder sig over Kommissionens tætte samarbejde med medlemsstaternes myndigheder for at fremskynde gennemførelsen i praksis, navnlig i forbindelse med programmer, der anses for at være i vanskeligheder, og for at hjælpe dem med at løse store problemer i den henseende; bemærker, at Kommissionen gav medlemsstaterne tidlig vejledning for at sikre, at de havde tilstrækkelig tid til at forberede afslutningen af programmeringsperioden, og i oktober 2021 vedtog de relevante retningslinjer, som blev formidlet til medlemsstaterne i form af webinarer og uddannelseskurser;

100. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt en statistisk repræsentativ stikprøve på 243 transaktioner, som dækker samtlige udgifter under dette FFR-udgiftsområde; bemærker, at Revisionsretten har undersøgt de oplysninger om formel rigtighed, som er fremlagt i de årlige aktivitetsrapporter fra GD EMPL og GD REGIO og derefter medtaget i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport samt det arbejde, der er udført af nationale revisionsmyndigheder;

101. bemærker med bekymring, at Revisionsretten konstaterede, at fejlforekomsten i udgifterne til »Samhørighed, resiliens og værdier« og til udgiftsområde 2 i FFR var væsentlig, og at den anslåede samlede fejlforekomst var 3,6 % i sammenligning med 3,5 % året før; bemærker, at udgifterne under underudgiftsområde 2a har en anslået fejlforekomst på 4,1 %; bemærker, at Kommissionen rapporterede en kombineret risiko ved betalingen for udgiftsområde 2 som helhed på mellem 1,7 % og 2,3 %, mens Kommissionen for underudgiftsområde 2a anslog risikoen ved betaling til mellem 1,8 % og 2,5 %; henleder opmærksomheden på forskellen mellem Kommissionens og Revisionsrettens tal;

102. glæder sig over, at Kommissionen har forbedret sin metode til beregning af maksimumsfejlfrekvensen, men bemærker med bekymring, at der stadig er iboende risici i dens sikkerhedsmodel; er bekymret over, at Kommissionen fremlægger et minimumsskøn over fejlforekomsten, der ikke er endeligt; bemærker med bekymring, at Revisionsretten mener, at Kommissionens skrivebordsgennemgange risikerer ikke at opdage og korrigere regelstridige udgifter og er af begrænset værdi med hensyn til at bekræfte gyldigheden af de samlede restfejlfrekvenser, som rapporteres af revisionsmyndighederne; er bekymret over, at risikovurderingen af revisionsmyndighederne ikke altid har indflydelse på, om de udtages til juridisk-kritiske revisioner;

103. fremhæver, at den mest almindelige kilde til fejl, som Revisionsretten fandt, var ikkestøtteberettigede omkostninger, ikkestøtteberettigede projekter og overtrædelser af reglerne for det indre marked, herunder manglende overholdelse af reglerne om offentlige udbud og overtrædelser af statsstøttereglerne;

104. bemærker med bekymring, at Revisionsrettens revisionsresultater i de seneste fem år viser, at de nuværende kontroller endnu ikke i tilstrækkelig grad opvejer den høje iboende risiko for fejl på dette område, og at dette især gælder for forvaltningsmyndigheder, hvis kontroller stadig er delvist ineffektive med hensyn til at forebygge eller opdage uregelmæssigheder i de udgifter, som støttemodtagerne har anmeldt; beklager, at det største bidrag til den anslåede fejlforekomst, som Revisionsretten har beregnet på dette område, er ringe beslutningstagning på forvaltningsmyndighedsniveau, herunder godkendelse af ikkestøtteberettigede projekter eller ulovlig statsstøtte;

105. bemærker med bekymring, at der stadig er mangler i den måde, hvorpå revisionsmyndighederne udfører og dokumenterer deres arbejde; er bekymret over, at Revisionsretten fandt kvantificerbare fejl, som ikke tidligere var blevet påvist af de nationale revisionsmyndigheder, i mange tilfælde når den genudførte deres revisioner;

106. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 08/2022 »EFRU-støtte til SMV'ers konkurrenceevne« konstaterede, at medlemsstaternes anvendelse af EFRU til at forbedre SMV'ernes konkurrenceevne ikke var tilstrækkeligt målrettet; er bekymret over, at EFRU-støtten ikke i væsentlig grad forbedrede de støttede SMV'ers konkurrenceevne, og noterer sig Revisionsrettens konstatering af, at støtte til enkeltstående projekter begrænser den potentielle virkning af EFRU; bemærker med bekymring, at EFRU-udvælgelsesprocedurerne ikke er tilstrækkeligt konkurrenceprægede, og at størstedelen af støtten ydes i form af tilskud snarere end tilbagebetalingspligtig støtte;

107. opfordrer Kommissionen til at indstille al finansiering af islamisme og organisationer med forbindelser til islamisme samt kampagner, der forherliger eller legitimerer hijab;

Henstillinger

108. støtter Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

109. opfordrer desuden Kommissionen til at:

a) fortsætte sit samarbejde med Revisionsretten med henblik på at harmonisere datastandarderne og få fortolkningen af retsakter til at stemme bedre overens

b) gøre brugen af IT-værktøjer såsom EDES eller Arachne obligatorisk og systematisk for alle EU-midler, også under delt forvaltning, og sikre bedre anvendelse af ny teknologi med henblik på at øge kontrollen og beskytte Unionens budget mod svig og misbrug af midler

c) sikre beskyttelsen af Unionens budget ved at gøre generel og systematisk brug af digitale og automatiserede systemer til rapportering, overvågning og revision og hurtigst muligt indføre et integreret og interoperabelt system, der bygger på, men ikke er begrænset til, eksisterende værktøjer og databaser

d) rapportere om de tidlige forebyggende systemrevisioner, der er foretaget i begyndelsen af programmeringsperioden, med henblik på at bekræfte effektiviteten af kontrolsystemerne i medlemsstaterne, herunder det system, der er indført for at forebygge uregelmæssigheder

e) samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder for at sikre, at den specifikke risiko for dobbeltfinansiering, navnlig med finansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, er godt dækket af nationale revisioner; insisterer på, at Kommissionen gennemfører tematiske revisioner eller juridisk-kritiske revisioner, der er skræddersyet til at sætte fokus på områder og/eller medlemsstater med høj risiko

f) forenkle regler og procedurer, udvikle obligatoriske kurser og udarbejde praktisk information til ansøgere, navnlig nye ansøgere, og forbedre bistanden til og retningslinjerne for SMV'er, spinoffvirksomheder, nystartede virksomheder, administrations- og betalingsorganer og alle andre relevante interessenter uden at bringe kvaliteten af kontrollerne i fare;

Naturressourcer og miljø

110. noterer sig, at udgiftsområde 3 »Naturressourcer og miljø« i FFR tegner sig for 31,3 % eller 56,8 mia. EUR af Unionens budget: af dette beløb anvendes 38,3 mia. EUR (67,3 %) til direkte betalinger under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), 14,6 mia. EUR (25,7 %) til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), 2,5 mia. EUR (4,5 %) til markedsrelaterede udgifter under EGFL, 0,9 mia. EUR (1,6 %) til hav og fiskeri, 0,4 mia. EUR (0,7 %) til miljø og klima (LIFE) og 0,1 mia. EUR (0,2 %) til andre områder;

111. bemærker, at 2021 var det første år i den toårige overgangsperiode for den fælles landbrugspolitik, hvor Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), der indgår i FFR 2021-2027, blev anvendt til at gennemføre den fælles landbrugspolitik i henhold til overgangsreglerne, mens programmerne for udvikling af landdistrikterne for perioden 2014-2020 blev forlænget; bemærker også, at EGFL-finansieringen på 40,7 mia. EUR, som var budgetteret for 2021 under FFR 2021-2027, blev forpligtet og betalt i løbet af året; bemærker, at der ud af forpligtelsesbevillingerne for 2021 til ELFUL og NGEU (17,7 mia. EUR) blev betalt et beløb på 624 mio. EUR i 2021, mens 14 mia. EUR af 2021-betalingerne vedrørte forpligtelser indgået før 2021;

112. beklager den utilstrækkelige anvendelse af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond; understreger, at der ud af en EHFF-ramme på 5,69 mia. EUR, som var til rådighed under delt forvaltning for perioden 2014-2020, kun var blevet forpligtet 4,1 mia. EUR frem til udgangen af 2021, og bemærker, at de potentielle støttemodtageres manglende anvendelse af EHFF sandsynligvis skyldes vanskelighederne med at indgive ansøgninger om midler og behandlingen heraf; anmoder Kommissionen om at analysere årsagerne hertil;

113. bemærker, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer til at identificere tilfælde af dobbeltfinansiering, og at der er indført procedurer til at afhjælpe sådanne situationer, hvis de skulle opstå; bemærker også, at når der konstateres svagheder i kontroller og procedurer, kan Kommissionen anbefale forbedringer til medlemsstaterne og, hvor det er relevant, foretage finansielle justeringer for at beskytte Unionens budget;

114. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt en statistisk repræsentativ stikprøve på 212 transaktioner, som dækker hele spektret af udgifter under dette FFR-udgiftsområde; bemærker, at Revisionsretten også har undersøgt de oplysninger om formel rigtighed, som er fremlagt i de årlige aktivitetsrapporter fra GD AGRI og GD CLIMA og derefter medtaget i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport samt udvalgte systemer i medlemsstaterne;

115. bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten konstaterede, at fejlforekomsten for »Naturressourcer« lå tæt på væsentlighedstærsklen, idet den blev anslået til 1,8 % i sammenligning med 2,0 % i det foregående regnskabsår, og at størstedelen af de konstaterede fejl indvirkede på transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikter og markedsforanstaltninger; fremhæver, at dette tal er i overensstemmelse med Kommissionens egne skøn; bemærker, at GD AGRI anslog en risiko ved betalingen (justeret fejlforekomst) på ca. 1,4 % for direkte betalinger, 2,9 % for udvikling af landdistrikter og 2,1 % for markedsforanstaltninger, hvilket er i overensstemmelse med Revisionsrettens konklusioner; bemærker, at denne overensstemmelse mellem Revisionsrettens og Kommissionens skøn over fejlforekomst ikke er til stede på andre udgiftsområder;

116. fremhæver, at den mest almindelige kilde til fejl, som Revisionsretten fandt, var støttemodtagere eller udgifter, der ikke var støtteberettigede, efterfulgt af administrative fejl og manglende overholdelse af forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug; bemærker med bekymring, at Revisionsretten i en række tilfælde fandt, at medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen havde tilstrækkelige oplysninger til at forebygge eller opdage og korrigere fejlene, før de godkendte udgifterne; fremhæver, at Revisionsretten mener, at den anslåede fejlforekomst for dette kapitel ville have været 1,2 % lavere, hvis medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen (i forbindelse med direkte forvaltning) havde gjort korrekt brug af alle de oplysninger, de havde til rådighed; noterer sig, at Revisionsretten betragter dette som en administrativ fejl, der skyldtes manglende anvendelse af tilgængelige oplysninger;

117. anerkender, at direkte betalinger, som udgør 67 % af udgifterne, har en lavere risiko for fejl; bemærker, at de forvaltes via det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), som omfatter markidentifikationssystemet (LPIS); noterer sig, at Revisionsretten mener, at IFKS og navnlig markidentifikationssystemet udgør et effektivt forvaltnings- og kontrolsystem til at sikre, at direkte betalinger som helhed ikke er behæftet med væsentlige fejl; bemærker med bekymring, at Revisionsretten konstaterede, at udvikling af landdistrikter, markedsforanstaltninger og andre betalinger, som udgør 33 % af udgifterne, har en højere risiko for fejl;

118. noterer sig, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 14/2022 »Kommissionens reaktion på svig i den fælles landbrugspolitik« konstaterede, at risikoen for svig varierer mellem betalingsordningerne under den fælles landbrugspolitik; glæder sig over, at Kommissionen har gjort en indsats for at bekæmpe svig i forbindelse med udgifterne; beklager, at Kommissionens indsats ifølge Revisionsretten ikke har været tilstrækkeligt proaktiv med hensyn til at imødegå visse risici for svig, f.eks. ulovlig »land grabbing«; understreger, at svagheder i medlemsstaternes kontroller har det med at blive udnyttet af svindlere, og at Kommissionen bør overvåge de nationale foranstaltninger til bekæmpelse af svig bedre, give mere konkret vejledning og fremme anvendelsen af nye teknologier til forebyggelse og afsløring af svig; bemærker med bekymring, at nogle betalingsorganer har tilkendegivet, at de har behov for mere praktisk rådgivning fra Kommissionen;

119. beklager, at Kommissionens foranstaltninger for at afsløre og bekæmpe svig i forbindelse med betalinger under den fælles landbrugspolitik ikke fører til en markant udryddelse af risici og misbrug; opfordrer indtrængende Kommissionen til systematisk at vurdere anvendelsen af betalinger under den fælles landbrugspolitik ved at fremlægge en liste over de største støttemodtagere pr. medlemsstat og offentliggøre den i overensstemmelse hermed;

120. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 16/2022 »Data i den fælles landbrugspolitik« konstaterede, at de aktuelle data og værktøjer kun delvist leverer de oplysninger, der er nødvendige for en velinformeret politikudformning på EU-plan; bemærker, at Revisionsretten konstaterede, at Kommissionen har taget adskillige initiativer til at gøre bedre brug af eksisterende data; beklager, at Revisionsretten konstaterede, at der stadig er hindringer på dette område;

121. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 10/2022 »Leader og lokaludvikling styret af lokalsamfundet fremmer lokalt engagement, men yderligere fordele er stadig ikke tilstrækkeligt påvist«, konstaterede, at lokale aktionsgrupper fremmer lokalt engagement, men medfører yderligere omkostninger og langsomme godkendelsesprocesser; er bekymret over, at der stadig ikke er påvist yderligere fordele ved Leader og lokaludvikling styret af lokalsamfundet;

122. minder om vigtigheden af en retfærdig tildeling af den fælles landbrugspolitik, som på den ene side bør forhindre misbrug af midler, navnlig begået af politisk fremtrædende velhavende enkeltpersoner, eliten og store konglomerater, og på den anden side bør fokusere på aktive landbrugere, der er fuldt beskæftiget med landbrugsvirksomhed;

Henstillinger

123. støtter Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

124. opfordrer desuden Kommissionen til at:

a) forenkle regler og procedurer betydeligt, udvikle obligatoriske kurser og udarbejde praktisk information til ansøgere, navnlig nye ansøgere, og forbedre bistanden til og retningslinjerne for SMV'er, spinoffvirksomheder, nystartede virksomheder, administrations- og betalingsorganer og alle andre relevante interessenter uden at bringe kvaliteten af kontrollerne i fare

b) gøre bedre brug af og tilskynde til systematisk brug af kunstig intelligens og data fra nye teknologier, såsom de EU-ejede Copernicus Sentinel-satellitter, til at overvåge og kontrollere den korrekte anvendelse af alle midler under den fælles landbrugspolitik

c) gøre brugen af IT-værktøjerne Arachne og EDES obligatorisk og systematisk for betalingsorganerne som et vigtigt redskab, der kan anvendes til at indkredse projekter, støttemodtagere og kontrahenter, der er i risiko for svig

d) sikre beskyttelsen af Unionens budget ved at gøre generel og systematisk brug af digitale og automatiserede systemer til rapportering, overvågning og revision og hurtigst muligt indføre et integreret og interoperabelt system, der bygger på, men ikke er begrænset til, eksisterende værktøjer og databaser

e) fremlægge en ændring af reglerne for den fælles landbrugspolitik med henblik på at forhindre, at EU-midler udbetales, hvis jorden er erhvervet ved brug af magt, eller hvor ejendomsretten er blevet angivet forkert

f) indsamle og offentliggøre data om de største støttemodtagere under den fælles landbrugspolitik på tværs af medlemsstaterne, herunder integrerede data fra andre EU-fonde;

Migration og grænseforvaltning samt Sikkerhed og forsvar

125. glæder sig over oprettelsen af FFR-udgiftsområde 4 »Migration og grænseforvaltning« for programmeringsperioden 2021-2027, da dette understreger betydningen af de hermed relaterede spørgsmål for Unionen som helhed og for Unionens budget i særdeleshed; bemærker, at dette udgiftsområde i 2021 vedrørte 2,5 mia. EUR i betalinger fra hhv. Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (1,2 mia. EUR), Fonden for Intern Sikkerhed — grænser og visa (0,4 mia. EUR) og Den Europæiske Unions Asylagentur, Frontex og eu-LISA (0,9 mia. EUR); bemærker, at disse udgifter hovedsagelig vedrører færdiggørelsen af udestående projekter og ordninger fra programmeringsperioden 2014-2020;

126. bemærker, at FFR-udgiftsområde 5 »Sikkerhed og forsvar« vedrørte 0,7 mia. EUR i betalinger fra hhv. Den Europæiske Forsvarsfond (0,2 mia. EUR), Fonden for Intern Sikkerhed — politi (0,2 mia. EUR), de decentrale agenturer (0,2 mia. EUR) og nuklear sikkerhed og dekommissionering (0,1 mia. EUR);

127. er bekymret over, at ni (32 %) af de 28 transaktioner, som Revisionsretten undersøgte, var behæftet med fejl, at Revisionsretten kvantificerede seks fejl, som havde en indvirkning på de beløb, der blev afholdt over Unionens budget, og at Revisionsretten også konstaterede seks tilfælde af manglende overholdelse af retlige og finansielle bestemmelser uden indvirkning på Unionens budget;

128. bemærker, at Revisionsretten også gennemgik det arbejde, der var udført af tre medlemsstaters revisionsmyndigheder, som reviderede deres medlemsstaters årsregnskaber for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed; beklager at konstatere, at Revisionsretten fandt mangler i deres rapportering i forbindelse med revisionsarbejde udført på et udvalg af projekter, udbudsprocedurer, utilstrækkelig efterprøvning af udgifters støtteberettigelse og utilstrækkelige revisionsspor eller dårlig dokumentation, hvilket førte til manglende opdagelse af udgifter, der ikke var støtteberettiget, upålidelige revisionskonklusioner og begrænset sikkerhed fra revisionsmyndighedernes arbejde; bemærker, at Revisionsretten har fremsat anbefalinger med henblik på at imødegå de konstaterede problemer;

129. bemærker på baggrund af kommissærens svar på skriftlige forespørgsler, at SMV'er deltager i forslagsindkaldelser fra EUF og udgør 43 % af de enheder, der er involveret i de udvalgte forslag; bemærker, at Kommissionen gennem finansierings- og udbudsportalen yder generel teknisk støtte til potentielle modtagere af midler fra Den Europæiske Forsvarsfond; bemærker endvidere, at Kommissionen mener, at SMV'ers deltagelse i forslagsindkaldelser fra EUF støttes gennem forenklede omkostningsmuligheder, som gavner alle deltagere, og tilrettelæggelse af informationsdage; mener, at dette måske ikke er tilstrækkeligt for SMV'er i betragtning af de problemer, som disse virksomheder står over for, der hovedsagelig er relateret til mangel på specifik viden om EU-finansiering og administrativ kapacitet;

130. bemærker med tilfredshed, at 692 »enkeltstående« enheder fra alle medlemsstater (undtagen Malta) og Norge i det første år med forslagsindkaldelser fra EUF (2021) var involveret i den endelige procedure, som førte til udvælgelsen af 61 forslag, hvilket både viser det høje deltagelsesniveau og graden af grænseoverskridende samarbejde; bemærker også, at der i gennemsnit var involveret enheder fra omkring otte medlemsstater i et forslag, som blev udvalgt til finansiering;

Henstillinger

131. støtter Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

132. opfordrer endvidere Kommissionen til at tænke på de aktiviteter, der anvendes af det fælles gennemførelsescenter for Horisont Europa-fondene i GD for Forskning og Innovation til støtte for SMV'er, såsom webinarer og koordinatordage, og kopiere vellykkede elementer fra det fælles gennemførelsescenter i GD for Forskning og Innovations tilgang til EUF, navnlig for at give SMV'er mere specifikt kendskab til EU-finansiering og mindske den administrative byrde for dem;

133. opfordrer Revisionsretten til at overveje at lade de forskellige FFR-udgiftsområder afspejle sig i dens årsberetning ved at afsætte et specifikt kapitel til hvert udgiftsområde;

Naboområder og verden

134. glæder sig over vedtagelsen af NDICI — et globalt Europa i 2021 som det vigtigste finansieringsinstrument under dette FFR-udgiftsområde med dets målsætning om at værne om og fremme Unionens værdier, principper og grundlæggende interesser på verdensplan og bidrage til at fremme multilateralisme og stærkere partnerskaber med tredjelande; bemærker, at NDICI — et globalt Europa afspejler en større ændring i forhold til FFR'en for 2014-2020 med indarbejdelsen af samarbejdet med partnerlandene i Afrika, Caribien og Stillehavet, som tidligere blev finansieret af de europæiske udviklingsfonde, i Unionens almindelige budget; beklager, at der mangler en mere integreret tilgang i globale udviklingsprojekter;

135. minder om, at Generaldirektoratet for Udviklingssamarbejde (GD DEVCO) blev omorganiseret den 16. januar 2021 og blev til Generaldirektoratet for Internationale Partnerskaber (GD INTPA); glæder sig over konsolideringen af ressourcerne inden for internationale partnerskaber med indførelsen af NDICI — et globalt Europa og også via Team Europe-tilgangen;

136. bemærker, at betalingerne for »Naboområder og verden« i 2021 beløb sig til 10,9 mia. EUR; bemærker, at disse betalinger blev udbetalt ved brug af en række forskellige instrumenter og gennemførelsesmetoder; bemærker med bekymring, at Revisionsretten kvalificerer risikoen for fejl på dette FFR-udgiftsområde som »høj«, idet 32 ud af 67 reviderede transaktioner (48 %) var behæftet med fejl;

137. bemærker, at Revisionsretten fandt 12 tilfælde af manglende overholdelse af retlige og finansielle bestemmelser, som — om end de ikke havde nogen indvirkning på Unionens budget — ikke desto mindre undergraver den forsvarlige økonomiske forvaltning og potentielt kan gøre omkostninger ikkestøtteberettigede; bemærker, at disse tilfælde af manglende overholdelse vedrører udvælgelsen af projekter og anvendelsen af udbudsreglerne samt indsendelse af ufuldstændig dokumentation til støtte for omkostningsanmeldelser;

138. bemærker resultaterne af den syvende undersøgelse af restfejlfrekvensen (RER), som GD NEAR gennemførte i 2021, og navnlig den samlede restfejlfrekvens, der blev fastslået til 1,05 %, hvilket er under væsentlighedstærsklen på 2 %; bemærker de begrænsninger, som Revisionsretten konstaterede med hensyn til metoden til at beregne restfejlfrekvensen, navnlig at en væsentlig del af GD NEAR's udgifter ikke tages i betragtning i stikprøvepopulationen af restfejlfrekvensen, hvilket efter Revisionsrettens opfattelse indebærer risikoen for, at fejl ikke opdages; er navnlig bekymret over, at GD NEAR ikke oplyste om disse begrænsninger i sin årlige aktivitetsrapport for 2021;

139. bemærker resultaterne af den undersøgelse af restfejlfrekvensen for 2021, som GD INTPA udførte, der sondrer mellem en restfejlfrekvens for midler, der blev gennemført under Unionens budget (1,45 %), og de europæiske udviklingsfonde (0,91 %); glæder sig over, at GD INTPA efterkommer Revisionsrettens anbefalinger for så vidt angår revisionsbemærkningerne om restfejlfrekvensen; noterer sig de forklaringer, som GD INTPA har givet om sin metode til beregning af restfejlfrekvensen og forskellen mellem restfejlfrekvensen og det udførte revisionsarbejde, og de konklusioner, som Revisionsretten har draget af dette arbejde; er imidlertid bekymret over, at Revisionsrettens grundlæggende kritik af metoden, og navnlig de dertil knyttede afgørelser om forbehold, fortsat består;

140. beklager dybt det problematiske og hadefulde indhold i palæstinensiske skolebøger og studiekort, som stadig ikke er blevet fjernet; understreger, at uddannelse og elevers adgang til fredelige og upartiske lærebøger er afgørende, navnlig i lyset af den stigende inddragelse af teenagere i terrorangreb; understreger, at finansiel støtte fra Unionen til Den Palæstinensiske Myndighed på uddannelsesområdet ydes på betingelse af, at lærebøgernes indhold er i overensstemmelse med UNESCO's standarder, således som det blev besluttet af Unionens undervisningsministre i Paris den 17. marts 2015, at alle antisemitiske referencer slettes, og at eksempler på tilskyndelse til had og vold fjernes, hvilket der gentagne gange er blevet anmodet om i de beslutninger, der har ledsaget dechargeafgørelserne for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsårene 2016, 2018, 2019 og 2020; anmoder derfor Kommissionen om nøje at kontrollere, at Den Palæstinensiske Myndighed hurtigt ændrer den fulde læseplan;

141. er bekymret over ødelæggelsen og konfiskeringen af EU-finansierede projekter på Vestbredden; minder om, at Rådet i sin holdning gav tilsagn om at sikre, at det af alle aftaler mellem Israel og Unionen utvetydigt og udtrykkeligt fremgår, at de ikke finder anvendelse på de områder, som har været besat af Israel siden 1967, og om fortsat gennemførelse af eksisterende EU-ret og bilaterale ordninger, der finder anvendelse på produkter fra bosættelserne;

142. peger på vanskelighederne med gennemførelsen af det konsortieledede projekt Jordans Industri 4.0 & Centret for Digitalisering af Innovation (InJo4.0); fremhæver, at projektet mangler klar styring og administration, og at den ledende konsortiepartner har domineret projektets ressourcer på en sådan måde, at partnerne kun har haft meget begrænset eller ingen adgang til projektets ressourcer, og at to partnere allerede har besluttet at forlade projektet; sætter desuden spørgsmålstegn ved Kommissionens evne til at forvalte projektet på grund af en klar interessekonflikt hos projektlederen, der fungerer som koordinator for projektet, og frygten for et monopol til fordel for koordinatorens virksomhed gennem tilegnelse af al intellektuel ejendom; opfordrer Kommissionen til at foretage en uafhængig revision for at få et klart overblik over problemerne på stedet, sikre en lovlig og gennemsigtig gennemførelse af projektet og udvikle sikkerhedsforanstaltninger til fremtidige projekter for at undgå, at en enkelt virksomhed tilegner sig det hele, såvel som gennemsigtige kommunikationskanaler for projekter i tredjelande;

143. bemærker betydningen af at knytte konditionaliteten vedrørende retsstatsprincippet samt tilpasningen sammen med Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik; gentager, at IPA III-finansiering skal være tæt knyttet til disse kriterier, og at der ikke må udbetales midler til landene på Vestbalkan, medmindre disse kriterier klart er opfyldt, som det understreges i Revisionsrettens særberetning nr. 01/2022 »EU's støtte til retsstatsprincippet på Vestbalkan«;

144. minder om, at udviklings- og samarbejdspolitikken har til formål at udrydde fattigdom og mindske ulighed, og at midlerne kun bør gå til de tilsigtede modtagere;

Henstillinger

145. støtter Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

146. opfordrer desuden Kommissionen til at:

a) genoverveje udelukkelsen af de udgiftskategorier, som Revisionsretten udpegede, og redegøre klart for begrænsningerne i dens metode til beregning af restfejlfrekvensen

b) kommunikere bedre om de fejlfrekvenser, den fremlægger, i forhold til den fejlfrekvens, som Revisionsretten har fremlagt, forklare forskellene bedre og tydeligt angive, at Kommissionen støtter Revisionsrettens fejlfrekvens og fremlægge sine egne beregninger for at give en mere detaljeret analyse, der ser nærmere på de bagvedliggende årsager til fejlene

c) sikre, at fremtidige partnerskabsaftaler er baseret på principperne om gennemsigtighed, solidaritet, fælles ansvar, respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og den humanitære folkeret, konkret ved at gennemføre forudgående menneskerettighedskonsekvensanalyser, inden der iværksættes projekter i tredjelande, samt overvåge hele gennemførelsesfasen og stille resultaterne til rådighed for dechargemyndigheden

d) overholde Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 ([2]) ved at sikre, at migrationsrelaterede udgifter i NDICI vejledende udgør 10 % af instrumentet; sikre fuld gennemsigtighed ved at udarbejde en klar oversigt over alle instrumenter inden for EU-budgettet, der anvendes til at finansiere samarbejde med tredjelande om migrationsstyring, herunder oplysninger om beløb, formål og finansieringskilder, samt stille detaljerede oplysninger til rådigheder om andre mulige støtteforanstaltninger, der stilles til rådighed af EU-agenturer såsom Frontex, så det sikres, at dechargemyndigheden effektivt kan udøve sin institutionelle rolle med at føre kontrol med gennemførelsen af EU-budgettet;

e) stille listen over alle endelige støttemodtagere og projekter til rådighed for revisorerne og dechargemyndigheden og på kommissionsniveau styrke Kommissionens indsats for at indsamle oplysninger om endelige modtagere af EU-finansiering; opfordrer Kommissionen til at sikre, at enkeltpersoner eller grupper, der er tilknyttet, har forbindelse til eller støtter terrororganisationer, udelukkes fra EU-finansiering

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 (EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1).

f) øge sammenhængen i og bæredygtigheden af finansieringen fra NDICI — et globalt Europa

g) give et udførligt overblik over udgifterne under det nye Global Gateway-program og forenkle de eksisterende instrumenter med henblik på at integrere Unionens prioriteter i Global Gateway;

Europæisk offentlig forvaltning

147. bemærker, at FFR-udgiftsområde 7 »Europæisk offentlig forvaltning« tegner sig for 5,9 % eller 10,7 mia. EUR af EU-budgettet, hvilket omfatter udgifter til menneskelige ressourcer og pensioner, som i 2021 tegnede sig for ca. 68 % af det samlede beløb, og til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi; af dette samlede beløb bruges 6,3 mia. EUR (58,5 %) af Kommissionen og resten af andre EU-institutioner og -organer; bemærker, at Revisionsretten rapporterer særskilt om Unionens agenturer og andre organer og om Europaskolerne; fremhæver, at finansiel revision af Den Europæiske Centralbank ikke indgår i Revisionsrettens mandat;

148. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt en statistisk repræsentativ stikprøve på 60 transaktioner, som dækker hele spektret af udgifter under dette FFR-udgiftsområde; bemærker, at Revisionsretten også har undersøgt, om oplysningerne om formel rigtighed i de årlige aktivitetsrapporter fra alle institutioner og organer — herunder fra de generaldirektorater og kontorer i Kommissionen, der har det primære ansvar for administrationsudgifterne — var pålidelige og efterfølgende medtaget i bl.a. Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport;

149. bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten konkluderer, at fejlforekomsten i udgifterne under »Europæisk offentlig forvaltning« ikke var væsentlig; bemærker, at der ikke er nogen nye anbefalinger rettet til Kommissionen;

150. glæder sig over, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 18/2022 »EU-institutionerne og covid-19« konstaterede, at institutionernes forretningskontinuitetsplaner for det meste fulgte anerkendte standarder og dannede grundlag for deres reaktion på krisen; glæder sig over, at det lykkedes institutionerne at minimere forstyrrelserne af deres kerneaktiviteter; noterer sig, at der er påbegyndt en vurdering af de nye arbejdsmetoders effektivitet i tiden efter krisen;

151. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 17/2022 »Eksterne konsulenter i Kommissionen« konstaterede, at der er betydelige mangler i rammen for ansættelse af eksterne konsulenter og begrundelsen for at gøre brug af dem; noterer sig, at udbudsprocedurerne blev overholdt, men at særlige risici stadig ikke forvaltes godt; er bekymret over de svagheder, der blev konstateret med hensyn til måden, hvorpå eksterne konsulenttjenester forvaltes og bruges; er bekymret over, at Kommissionens forvaltningsoplysninger kun er delvist nøjagtige, og den svage systematiske rapportering heraf;

Europaskolerne

152. bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten ikke konstaterede væsentlige fejl i Europaskolernes endelige konsoliderede regnskab for 2021; glæder sig over de forbedringer, som Revisionsretten har fremhævet i de enkelte regnskaber og i det konsoliderede regnskab;

153. bemærker med bekymring de svagheder, der er konstateret i de interne kontrolsystemer på hovedkontoret og på de to skoler, som Revisionsretten har udvalgt, navnlig med hensyn til deres ansættelses-, indkøbs- og betalingsprocedurer; bemærker med bekymring, at Revisionsretten ikke har kunnet bekræfte, at skolernes økonomiske forvaltning i 2021 var fuldt ud i overensstemmelse med finansforordningen og personalevedtægten;

Henstillinger

154. støtter Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen og Europaskolernes hovedkontor til at gennemføre dem hurtigst muligt inden for deres respektive ansvarsområder og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen; opfordrer til fuld parlamentarisk kontrol af Europaskolesystemet med henblik på at øge ansvarligheden og forbedre forvaltningen;

155. opfordrer desuden Kommissionen til at:

a) fortsætte dens arbejde for at sikre ligestilling mellem kønnene på alle ledelsesniveauer inden udløbet af Kommissionens nuværende mandat og til at komme med kønsopdelte data

b) fortsætte dens arbejde for at sikre en rimelig geografisk balance blandt sine medarbejdere på alle niveauer, navnlig på topledelsesniveau, hvor der bliver ved med at være kraftig uligevægt, og samtidig opfylde kravene i personalevedtægten vedrørende ansøgernes kompetencer og kvalifikationer; understreger, at Kommissionen i henhold til artikel 27 i tjenestemandsvedtægten i lighed med alle EU-institutioner skal sikre, at alle medlemsstater er proportionalt repræsenteret

c) tage alle nødvendige skridt til at fortsætte med at opbygge et mere mangfoldigt og inkluderende arbejdsmiljø og en mere inkluderende arbejdskultur ved at træffe foranstaltninger til fordel for mennesker med handicap, herunder forbedring af adgangen til bygninger

d) fremlægge en analyse af virkningerne af at beskæftige et stigende antal kontraktansatte, hvilket Parlamentet hele tiden har udtrykt bekymring over

e) fastsætte klare regler om svingdørssituationer, navnlig for kommissærer og højtstående tidligere tjenestemænd, der involverer sig i nye aktiviteter efter udtrædelsen af tjenesten, også i agenturerne

f) være i front med hensyn til beskyttelse af whistleblowere og lægge fundamentet for en mere ensartet regulering på tværs af alle institutioner baseret på bedste praksis og højere standarder;

Covid-19-relateret støtte

156. beklager, at Kommissionen stadig ikke har fremlagt en omfattende rapport om covid-19-relaterede udgifter under EU-budgettet;

157. noterer sig, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 28/2022 »Støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE)« konstaterede, at SURE-instrumentet var en rettidig reaktion ved at mindske risikoen for arbejdsløshed under covid-19-pandemien, og at det indebar en begrænset finansiel risiko for Unionens budget; glæder sig over, at SURE-lånene bidrog til at finansiere de nationale jobbevarelsesordninger, så den stigende arbejdsløshed under covid-19-krisen kunne begrænses; beklager, at SURE's effekt ikke kan vurderes fuldt ud på grund af begrænsede overvågningsdata og manglende efterfølgende evaluering; opfordrer Kommissionen til i væsentlig grad at forbedre overvågningen af data og afsætte hårdt tiltrængte ressourcer til at muliggøre en troværdig vurdering af resultaterne af dens programmer og politikker; understreger, at en konstant mangel på efterfølgende vurderinger ikke giver mulighed for en faktabaseret planlægning af det næste EU-budget;

158. bemærker, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 19/2022 »EU's indkøb af covid-19-vacciner« anfører, at Unionen har oprettet et skræddersyet indkøbssystem for covid-19-vacciner; bemærker, at forhandlingerne sikrede medlemsstaterne en diversificeret vaccineportefølje; bemærker, at Kommissionen støttede kontraktgennemførelsen, men havde begrænsede muligheder for at afhjælpe de forsyningsmæssige udfordringer; beklager, at Kommissionen ikke har forelagt Revisionsretten yderligere oplysninger om indholdet af disse kontrakter; understreger forpligtelsen for alle EU-institutioner, medlemsstater og offentlige eller private modtagere af EU-midler til at offentliggøre alle relevante dokumenter, herunder oplysninger om de indledende forhandlinger, som Kommissionen har ført, på officiel anmodning fra Revisionsretten som led i en igangværende revision; minder om Parlamentets henstilling i dets dechargebeslutning for 2020 vedrørende adgangen til tekstbeskeder, der blev udvekslet med en medicinalvirksomhed vedrørende køb af en covid-19-vaccine;

159. finder det beklageligt, at Kommissionen stadig ikke på en gennemsigtig måde har givet oplysninger om de forhandlinger, der fandt sted med vaccineproducenterne, så der levnes plads til mistanke; glæder sig endnu en gang over Den Europæiske Ombudsmands beslutning om at anmode Kommissionens formand om klare og konkrete oplysninger om de forhandlinger, der fandt sted med vaccineproducenterne, og om større gennemsigtighed i forbindelse med de indgåede kontrakter;

160. finder det beklageligt, at Kommissionens formand ikke deltog i høringen med Parlamentets særudvalg for at give konkrete svar til medlemmer, der er direkte valgt af Europas borgere, hvilket er at betragte som en mangel på levering af information til borgerne;

Henstillinger

161. støtter Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af dem;

162. opfordrer desuden Kommissionen til at:

a) aflægge udførlig rapport om de covid-19-relaterede udgifter og rapportere tilbage til dechargemyndigheden, inklusive en fremlæggelse af kontrakterne om vaccineindkøb

b) kontrollere, at producenter af covid-19-vacciner overholder betingelserne i forhåndsindkøbsaftalerne, navnlig med hensyn til skøn over produktionsomkostninger, brugen af forskudsfinansiering og, hvor det er relevant, bestemmelser om forbud mod fortjeneste, og træffe korrigerende foranstaltninger, hvis det er nødvendigt, samt holde dechargemyndigheden fuldt informeret

c) deltage i høringer i Parlamentet vedrørende forhandlingerne og kontrakterne med vaccineproducenterne;

KAPITEL II

Genopretnings- og resiliensfaciliteten

Generelle bemærkninger

163. understreger, at udbruddet af covid-19-pandemien pludseligt ændrede Unionens økonomiske og sociale udsigter og krævede en fælles indsats, hvilket resulterede i en aftale i december 2020 om genopretningspakken for Europa, herunder genopretnings- og resiliensfaciliteten, samt om FFR for 2021-2027; minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten er et midlertidigt genopretningsinstrument baseret på resultater, dvs. at betalingerne er knyttet til en tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål vedrørende reformer og investeringer, som indgår i de nationale genopretnings- og resiliensplaner; understreger, at selv om genopretnings- og resiliensfaciliteten finansieres gennem udstedelse af gældsbeviser, fastsætter forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, at genopretnings- og resiliensplanerne skal nå målene for klimaudgifter og digitale udgifter og bidrage på passende vis til politikområder af relevans for Unionen; minder om, at hver enkelt national plan i realiteten bør adressere alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i det europæiske semester, navnlig de landespecifikke henstillinger, som Rådet har vedtaget; fremhæver merværdien af, at genopretnings- og resiliensfaciliteten støtter en dagsorden for reformer og investeringer uden fortilfælde med henblik på at tackle de konkrete udfordringer, som medlemsstaterne står over for;

164. bemærker, at Kommissionen godkendte 22 nationale genopretnings- og resiliensplaner i 2021 og dermed forpligtede 154 mia. EUR i lån og 291 mia. EUR i tilskud; bemærker, at Kommissionen udbetalte forfinansiering for lån til en samlet værdi af 18 mia. EUR, hvoraf de to største modtagere var Italien (15,9 mia. EUR) og Grækenland (1,65 mia. EUR); minder om, at Rådets godkendelse af de nationale genopretnings- og resiliensplaner gjorde det muligt for medlemsstaterne at modtage forfinansiering på op til 13 % af det finansielle tilskud; bemærker, at Kommissionen udbetalte forfinansiering for tilskud til en samlet værdi af 36,3 mia. EUR, hvoraf de to største modtagere var Spanien (9,04 mia. EUR) og Italien (8,95 mia. EUR); bemærker, at Kommissionen udbetalte én betaling til Spanien til en værdi af 10,0 mia. EUR; bemærker, at betalingen til Spanien samtidig afregnede forfinansiering på 1,5 mia. EUR af de 9,04 mia. EUR, som denne medlemsstat havde modtaget i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i finansieringsaftalen mellem Kommissionen og Kongeriget Spanien;

165. bemærker Kommissionens aktiviteter i forbindelse med udstedelsen af værdipapirer på de internationale kapitalmarkeder, som er nødvendig for at finansiere genopretnings- og resiliensfaciliteten, hvortil Kommissionen ved udgangen af 2021 rejste 71,0 mia. EUR i langfristet finansiering og 20 mia. EUR i kortfristet finansiering; bemærker udstedelsen af den første grønne NGEU-obligation til en værdi af 12,0 mia. EUR, som kræver, at der foretages rapportering om den nøjagtige anvendelse af provenuet af grønne obligationer og om virkningen af investeringerne; minder om de problemer vedrørende performancerapportering, som Revisionsretten har påpeget, og de omdømmemæssige og finansielle risici, som dette kan medføre for de grønne obligationer; tager med i betragtning, at de første renteomkostninger er blevet afholdt for disse lånte beløb, herunder en negativ rente på over 20 mia. EUR i indskud hos ECB; noterer sig indførelsen af renterisiko for Unionens budget på grund af finansieringsbehovet til NGEU;

166. noterer sig Revisionsrettens bemærkning i årsberetningen for 2021 vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten og den eneste betaling, der blev foretaget i 2021, til Spanien; bemærker, at Revisionsretten undersøgte Kommissionens forudgående arbejde med alle milepæle i forbindelse med denne betaling og vurderede, om Kommissionen havde indsamlet tilstrækkelig og passende dokumentation til støtte for sin vurdering af tilfredsstillende opfyldelse af milepælene i betalingsanmodningen; konstaterer, at Revisionsretten ikke undersøgte andre betalinger i 2021; konstaterer med bekymring, at det ikke vil være muligt for Revisionsretten at vurdere alle milepæle i forbindelse med fremtidige betalinger til alle medlemsstater, hvilket vil få indvirkning på dens fremtidige analyser; foreslår ikke desto mindre Revisionsretten, at den i sin stikprøve for 2022 medtager milepæle og mål for alle betalinger foretaget i 2022;

167. noterer sig Revisionsrettens konklusion om, at en milepæl for betalingen til Spanien i 2021 ikke var opfyldt på tilfredsstillende vis; beklager at konstatere, at Revisionsretten ikke var i stand til at kvantificere denne fejl på grund af behovet for rettidig udvikling af en metode til at kvantificere effekten af, at en milepæl eller et mål (delvis) ikke nås; bemærker, at Kommissionens interne revisor i sin generelle udtalelse om Kommissionens finansielle forvaltning 2021 som et supplerende element bemærkede og understregede, at der ikke fandtes en sådan metode; beklager, at Kommissionen ikke havde en stærkere metode på plads, før den foretog betalinger; betragter det som grov forsømmelighed fra Kommissionens side ikke at have denne metode på plads, før den foretog betalinger, da dette rejser tvivl om Kommissionens vurdering af, om milepæle og mål er opfyldt på tilfredsstillende vis; glæder sig dog over, at Kommissionen efter gentagne opfordringer fra dechargemyndigheden og Revisionsretten vedtog en meddelelse den 21. februar 2023 om genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder to bilag, der indeholder en ramme for vurdering af milepæle og mål i henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og en kommissionsmetode til fastsættelse af suspension af betalinger i henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten;

168. roser Kommissionens arbejde med at rette op på fraværet af en metode for de første 23 betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at metoden bør gøre det muligt for Kommissionen at fastsætte det beløb, der skal suspenderes, hvis en milepæl eller et mål ikke er opfyldt på tilfredsstillende vis, under fuld overholdelse af principperne om ligebehandling og proportionalitet; bemærker, at beregningen af det suspenderede beløb vil afspejle både genopretnings- og resiliensfacilitetens resultatbaserede karakter og den unikke kombination af reformer og investeringer samt det forhold, at ikke alle foranstaltninger bidrager lige meget til opfyldelsen af målene i en national genopretnings- og resiliensplan; bemærker imidlertid, at rammen for vurdering af milepæle og mål mangler forklaringer, f.eks. hvorfor kontrolmekanismen og overvågningstrinnene, som er beskrevet i den operationelle ordning, ikke bør tages i betragtning i forbindelse med vurderingen, og hvorfor de minimis-tærsklen er defineret som »en afvigelse på ca. 5 % eller mindre«; understreger, at definitionerne af »tilfredsstillende opfyldelse« af de relevante milepæle og mål er defineret ved hjælp af udtryk, som mangler en klar definition og indeholder subjektive elementer såsom »minimal afvigelse fra et formelt krav«, »begrænsede og forholdsmæssige forsinkelser« og »minimal afvigelse fra et indholdsmæssigt krav«; anmoder om, at der gives yderligere præciseringer i denne henseende, og opfordrer til en klar og helhedsorienteret tilgang ved vurderingen af afvigelser for at sikre, at de begrænses i det nødvendige omfang; mener, at metoden til suspension af betalinger bør forbedres yderligere for så vidt angår investeringskomponenten for at forbinde de respektive milepæle og mål bedre med de faktiske afholdte omkostninger; fremhæver, at der bør foretages en løbende vurdering af de fremskridt, der er gjort, for at sikre, at opfyldelsen af milepæle og mål ikke forsinkes i stor udstrækning;

169. bemærker, at metoden til fastsættelse af suspension af betalinger ikke giver nogen forklaring på de værdier, der er valgt som koefficienter, og desuden indeholder subjektive elementer såsom op- eller nedjusteringer af den korrigerede enhedsværdi og udtryk, der mangler klare definitioner, såsom investeringer af »væsentlig betydning« eller reformer af »særlig betydning«; anmoder om, at der gives yderligere præciseringer;

170. noterer sig konklusionerne fra Budgetkontroludvalgets tjenesterejse til Spanien den 20.-23. februar 2023, hvori vanskelighederne med den fulde gennemførelse af forvaltnings- og kontrolplatformen for de spanske midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, CoFFEE, blev anerkendt, navnlig i forbindelse med den manglende interoperabilitet med regionale platforme og EU-platforme og det forhold, at systemet ikke var fuldt operationelt; bemærker, at Kommissionen vurderede, at den tilknyttede milepæl i den spanske genopretnings- og resiliensplan var tilfredsstillende opfyldt med fuld funktionalitet på et tidspunkt, hvor dette endnu ikke var tilfældet; anerkender, at Kommissionen anmodede om supplerende oplysninger og fandt svagheder med hensyn til indsamlingen af oplysninger; anerkender, at systemet har potentiale til at blive et stærkt internt kontrolsystem for centralregeringen; henstiller, at systemet forbedres med hensyn til interoperabilitet med relevante systemer på EU-plan, nationalt plan og regionalt plan; understreger, at gennemsigtigheden bør øges, således at regionerne får mulighed for at udveksle bedste praksis og komme med tilstrækkelige oplysninger og aggregerede digitale data, som er let tilgængelige for offentligheden med moderne søgefunktioner;

171. bemærker, at Kommissionens Interne Revisionstjeneste påbegyndte en revisionsopgave vedrørende NGEU-programmet i 2021; bemærker, at den interne revisor efter det udførte arbejde også gør opmærksom på i sin generelle udtalelse om Kommissionens finansielle forvaltning 2021, at det er nødvendigt at fortsætte arbejdet med at kontrollere udformningen og gennemførelsen af passende finansiel forvaltning og strategier for revision og kontrol; anser den interne revisor for at være et væsentligt element i de interne kontrolforanstaltninger i Kommissionen, og mener, at uafhængige og objektive oplysninger hidrørende fra dens egne revisionsaktiviteter er en forudsætning for, at den interne revisor kan fungere effektivt; påpeger, at Den Interne Revisionstjeneste i henhold til internationale interne revisionsstandarder bør overveje en bedre koordinering af sit arbejde med Revisionsretten som ekstern revisor;

172. minder om CONT-udvalgets udtalelse til Budgetudvalget og Økonomi- og Valutaudvalget om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten; minder om opfordringen heri til en liste over alle endelige støttemodtagere og projekter under faciliteten i fuld overensstemmelse med databeskyttelseskravene samt til at føre fortegnelser over de økonomiske aktører og deres reelle ejere med henblik på revision og kontrol; mener, at artikel 22, stk. 2, litra d), i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten pålægger medlemsstaterne at føre disse fortegnelser med henblik på i) revision og kontrol og ii) at tilvejebringe sammenlignelige oplysninger om anvendelsen af midler; bemærker endvidere, at bestemmelserne i artikel 22, stk. 3, kræver, at de pågældende data, som Kommissionen råder over, stilles til rådighed for dechargemyndigheden inden for rammerne af decharge; bemærker, at kontrol-, undersøgelses- og revisionsorganer på nationalt plan eller på EU-plan kan anmode Kommissionen såvel som OLAF, EPPO og Revisionsretten om disse data, jf. artikel 22, stk. 2, litra e), i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten; beklager manglen på oplysninger om beskyttelsen af Unionens finansielle interesser i forbindelse med udbetaling af betalinger;

173. glæder sig over den aftale, der blev indgået under de interinstitutionelle forhandlinger om RePowerEU-forordningen om ændring af forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten for at gøre det obligatorisk hvert halve år at offentliggøre de 100 største modtagere af midler fra RePowerEU og genopretnings- og resiliensfaciliteten for hver medlemsstat inden februar 2024; bemærker, at Kommissionen i den vejledning, der blev vedtaget den 1. februar 2023, har opfordret medlemsstaterne til at offentliggøre en sådan liste allerede i april 2023 for at øge gennemsigtigheden af genopretnings- og resiliensfaciliteten; mener imidlertid, at dette ikke erstatter kravet om at forelægge revisorerne og dechargemyndigheden listen over alle endelige støttemodtagere og projekter for hvert regnskabsår;

174. noterer sig, at Kommissionens tjenestegrene, der gennemfører NGEU-, samhørigheds- og landdistriktsudviklingsprogrammerne, har meddelt dechargemyndigheden, at de har koordineret på forhånd for at undgå dobbeltfinansiering af aktiviteter, der potentielt er støtteberettigede under disse programmer; mener, at medlemsstaternes efterfølgende kontrol af de endelige støttemodtagere er absolut nødvendig for at opspore dobbeltfinansiering; gentager, at det er vigtigt at have et fælles obligatorisk integreret informations- og overvågningssystem på EU-plan, der sikrer interoperabilitet mellem EU-systemer og nationale systemer, bl.a. med henblik på at opdage tilfælde af dobbeltfinansiering og misbrug af midler på tværs af medlemsstaterne;

175. bemærker, at Kommissionens tilgang til overholdelse af udbuds- og statsstøttereglerne i forbindelse med investeringer under genopretnings- og resiliensplanen er at forlade sig på nationale systemer og falde tilbage på traktatbrudsprocedurer, når der opdages tilfælde af manglende overholdelse i medlemsstaterne; mener, at dette ikke nødvendigvis er rettet mod de støttemodtagere, der har nydt godt af en urimelig fordel ved tilfældene af manglende overholdelse; anerkender, at det primære ansvar i den henseende i overensstemmelse med de nationale genopretnings- og resiliensplaner ligger hos medlemsstaterne, der er forpligtet til at indføre passende kontrolsystemer og overholde al relevant national og europæisk lovgivning, herunder udbuds- og statsstøtteregler; minder om Revisionsrettens gentagne konstateringer som afspejlet i tidligere dechargebetænkninger af, at visse nationale myndigheders eller attesterende organers arbejde er for fejlbehæftet og upålideligt; understreger derfor, at Kommissionen er subsidiært ansvarlig for at sikre, at der er effektive og virkningsfulde interne kontrolsystemer på plads, som sikrer overholdelse af alle EU-regler og nationale regler, herunder navnlig regler for offentlige udbud og statsstøtte og regler til forebyggelse og afsløring af svig, korruption, interessekonflikter og dobbeltfinansiering, og for at skride ind, hvis medlemsstaterne ikke handler som krævet i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder ved hjælp af delvise betalinger, når reglerne om offentlige udbud ikke overholdes; bifalder i den forbindelse Kommissionens revisionsstrategi og iværksættelsen i 2022 af systemrevisioner af beskyttelsen af EU's finansielle interesser i 16 medlemsstater samt planerne om at dække alle medlemsstater inden udgangen af 2023;

176. er bekymret over, at forskelle i kvaliteten af kontrollerne og kompleksiteten af de kontrolsystemer, som medlemsstaterne anvender, kan medføre mangler i det interne kontrolsystem for de midler, der er til rådighed under genopretnings- og resiliensfaciliteten i medlemsstaterne; er bekymret over Revisionsrettens bemærkning i dens udtalelse 04/2022 om Kommissionens forslag til kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner om, at der mangler en effektiv mekanisme til indberetning af svig, som ville muliggøre løbende overvågning af og tilsyn med beskyttelsen af Unionens finansielle interesser for så vidt angår genopretnings- og resiliensfaciliteten; er bekymret over Revisionsrettens bemærkning om, at medlemsstaterne ikke har pligt til at indberette mistanker om svig i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten til Kommissionen gennem systemet til indberetning af uregelmæssigheder og til EPPO som fastsat i de relevante forordninger; er bekymret over gentagne advarsler fra OLAF, EPPO, Europol og andre kompetente organer om, at et mindre effektivt internt kontrolsystem kan tiltrække misbrug, svig og organiseret kriminalitet;

177. minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten skal gennemføres af Kommissionen ved direkte forvaltning i overensstemmelse med de relevante regler, der er vedtaget i henhold til artikel 322 i TEUF, navnlig finansforordningen og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 ([3]); gentager, at effektiviteten af konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstatsprincippet til dels er baseret på oplysninger, der stammer fra revisioner og undersøgelser på EU-plan, og at manglende adgang til disse oplysninger kan have negativ indvirkning på mekanismens effektivt;

178. er bekymret over den utilstrækkelige inddragelse af lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner og deres begrænsede indflydelse på den endelige udgave af de nationale genopretnings- og resiliensplaner; understreger, at der bør være en inkluderende tilgang, bl.a. gennem en tilgang med fælles forvaltning, i alle medlemsstater for at sikre, at lokale og regionale myndigheder, civilsamfundsorganisationer, arbejdsmarkedets parter, den akademiske verden eller andre relevante interessenter inddrages tilstrækkeligt i udformningen og gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner; opfordrer til, at de inddrages på grundlag af klare, retfærdige, gennemsigtige og ikkepolitiserede principper i gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner i størst muligt omfang inden for den nationale lovgivningsmæssige ramme;

179. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne anvender en nultolerancetilgang til korruption for at beskytte Unionens finansielle interesser, herunder en stærk forudgående kontrol for at forebygge og afsløre underslæb, svig og interessekonflikter, uden nogle undtagelser;

Rapportering om gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten

180. bemærker Kommissionens rapportering om gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten på resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten som fastsat i artikel 30 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at hovedparten af den hidtidige rapportering, navnlig om de fælles indikatorer, omhandler de forventede resultater og ikke de opnåede resultater; minder om, at det samme problem blev påpeget af Revisionsretten i dens særberetning nr. 09/2022 om klimaproblemer;

181. bemærker resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten, hvor Kommissionen rapporterer om fremskridt med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten; mener, at de fremlagte oplysninger er nyttige i betragtning af mængden af oplysninger, der er til rådighed; roser medtagelsen af en detaljeret liste over opfyldte milepæle og mål, der viser de opnåede fremskridt på tværs af medlemsstaterne og de politiske søjler; mener imidlertid, at den bør udvikles yderligere med henblik på at medtage flere oplysninger om genopretnings- og resiliensfacilitetens fremskridt og faktiske resultater; mener, at der på en læsevenlig måde bør fremvises faktisk opnåede fremskridt i forhold til indikatorerne, ikke blot budgetterede eller forventede fremskridt;

182. opfordrer Kommissionen til at igangsætte en særlig og detaljeret resultattavle for milepælene vedrørende retsstatsprincippet, som tager medlemsstaternes reformer i betragtning, samt i hvilket omfang de opfylder milepælene og efterlever EU-Domstolens retspraksis, med input fra alle kompetente tjenestegrene i Kommissionen og uafhængige bidrag fra den akademiske verden og fra civilsamfundet;

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1).

183. anerkender, at resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten omfatter et komplet og nyttigt register over officielle dokumenter, som giver indsigt i de vigtigste aftaler, der er indgået med medlemsstaterne i de nationale genopretnings- og resiliensplaner, og relaterede dokumenter såsom Kommissionens foreløbige vurdering af betalingerne til medlemsstaterne; bemærker, at forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten gør det muligt at spore finansielle strømme fra EU-niveau til medlemsstaternes niveau som modtagere af støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i henhold til artikel 22, stk. 1, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, navnlig de tilskud og lån, der tildeles og udbetales til hver medlemsstat, og dermed giver mulighed for at skabe et overblik over den faktiske gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten på dette niveau; minder om, at resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke gør det muligt at spore finansielle strømme fra EU-niveau til de endelige støttemodtagere i medlemsstaterne og ikke giver et klart overblik over den faktiske gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten i den henseende;

184. minder om, at det i artikel 4, stk. 2, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten fastsættes, at genopretnings- og resiliensfacilitetens specifikke mål er at yde finansiel støtte til medlemsstaterne med henblik på at nå de milepæle og mål for reformer og investeringer, som er fastsat i deres genopretnings- og resiliensplaner; forstår, at det med sikkerhed er forbudt at anvende midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til at erstatte nationale tilbagevendende budgetudgifter i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten; er imidlertid bekymret over de første indikationer på, at det ikke kan udelukkes, at penge fra genopretnings- og resiliensfaciliteten anvendes til at erstatte nationale udgifter i en del medlemsstater; mener, at en analyse af de nationale udgifter er nødvendig for at se, i hvilken udstrækning den finansiering, der er stillet til rådighed gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten, reelt har været et supplement og ikke blev anvendt til at erstatte tilbagevendende nationale udgifter; minder om, at der i overensstemmelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten på nuværende tidspunkt ikke foreligger oplysninger om, hvad der skete med forfinansiering modtaget af medlemsstater, for hvilke der endnu ikke var afholdt investeringsrelaterede omkostninger; opfordrer Kommissionen til at foretage relevante revisioner og kontroller for at bekræfte additionaliteten; bemærker endvidere, at Kommissionen har udarbejdet retningslinjer for fortolkningen af dobbeltfinansiering og givet medlemsstaterne klare oplysninger for at sikre synergier og undgå dobbeltfinansiering; bemærker endvidere, at medlemsstaterne rapporterer om den finansiering, der er modtaget fra andre fonde til foranstaltningerne under genopretnings- og resiliensfaciliteten;

185. minder om, at opbevaring af dokumentation for betalinger er et vigtigt princip for forsvarlig økonomisk forvaltning; er bekymret over Revisionsrettens konstatering af, at revisionssporet var utilstrækkeligt til at dække alle de elementer, der blev anset for relevante i forbindelse med vurderingen af to milepæle for den første betalingsanmodning; minder navnlig om Revisionsrettens konklusion vedrørende milepæl 215 og Kommissionens svar på denne konklusion, hvori det forklares, at Kommissionens positive vurdering var baseret på en analyse af indholdet af webstedet DATAESTUR, herunder screenshots, der blev taget i oktober og november 2021; bemærker, at Kommissionen erkendte, at registreringen af disse screenshots ikke fandt sted i overensstemmelse med de interne retningslinjer, og at der kunne foretages forbedringer i registreringen; minder om den skriftlige forespørgsel fra dechargemyndigheden med anmodning om denne analyse og svaret fra Kommissionen om, at den ikke havde skrevet nogen analyse eller detaljeret rapport om dette emne, men at »flere af Kommissionens medarbejdere havde gennemgået DATAESTUR-webstedet og bekræftet, at de krævede oplysninger var til stede«; bemærker, at dette muligvis er i strid med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning;

186. anerkender, at Kommissionen har etableret et særligt IT-værktøj til medlemsstaternes rapportering om gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne (»Fenix«); er imidlertid bekymret over, at Revisionsrettens adgang til dette system er begrænset, både med hensyn til antallet af personer, der har adgang, og omfanget af adgangen; glæder sig over, at Kommissionen har skabt en funktion i Arachne, som gør det muligt at overføre data om investeringer og mål fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til dette værktøj; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at uploade fuldstændige og fyldestgørende data om genopretnings- og resiliensfaciliteten i Arachne;

187. noterer sig, at revisionserklæringen fra Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender (GD ECFIN) for 2021 er anderledes end revisionserklæringerne fra alle andre generaldirektorater; bemærker, at erklæringen vedrører lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, hvilket er i overensstemmelse med de øvrige generaldirektorater; bemærker endvidere tilføjelsen af »gennemførelsen af artikel 22, stk. 5, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten«; bemærker Kommissionens svar på skriftlige spørgsmål fra dechargemyndigheden om, at »den kun adskiller sig med hensyn til formatet, men ikke med hensyn til den grad af sikkerhed, den giver«; bemærker desuden, at forpligtelsen til at beskytte Unionens finansielle interesser i henhold til artikel 22, stk. 5, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og i overensstemmelse med den resultatbaserede tilgang påhviler medlemsstaten; bemærker endvidere Kommissionens svar om, at den både gennem en indledende vurdering af hvert genopretnings- og resiliensprogram og gennem revisioner af de systemer, som medlemsstaterne

har indført for at beskytte Unionens finansielle interesser, sikrer, at den enkelte medlemsstat indfører de nødvendige overvågnings- og kontrolsystemer; understreger, at GD ECFIN i modsætning til revisionserklæringerne fra alle andre generaldirektorater ikke sikrer, at de underliggende transaktioner er i overensstemmelse med alle EU-regler og nationale regler på slutmodtager- eller projektniveau; konkluderer, at revisionserklæringen fra Kommissionen, som er traktatens vogter, navnlig med hensyn til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og ansvarligheden over for skatteyderne, skal være troværdig og ikke må efterlade tvivl om, hvorvidt Kommissionen unddrager sig sit ansvar ved hjælp af forskelligartede erklæringer fra de enkelte anvisningsberettigede;

Forbindelsen mellem samhørighedspolitikken og genopretnings- og resiliensfaciliteten

188. noterer sig Revisionsrettens bemærkninger i dens analyse 01/2023 om EU-finansieringen under samhørighedspolitikken og genopretnings- og resiliensfaciliteten, der ser på komplementariteten mellem de to finansieringskilder; bemærker navnlig, at Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden i perioden 2014-2020 allerede ydede, hvad der svarer til ca. 10 % af de samlede offentlige investeringer i EU-27, og at genopretnings- og resiliensfaciliteten yderligere vil øge andelen af EU-finansierede offentlige investeringer i medlemsstaterne; minder i den forbindelse om Revisionsrettens konstatering af, at udnyttelsesgraden for Samhørighedsfonden var usædvanligt lav i 2021, hvilket forklares med den kombinerede indvirkning på forvaltningsmyndighederne af den sene vedtagelse i midten af 2021 af forordningen om fælles bestemmelser og de fondsspecifikke forordninger, programmeringen af REACT-EU og gennemførelsen af andre nødforanstaltninger;

189. noterer sig Revisionsrettens konklusion om, at den ekstra finansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i medlemsstater, hvor andelen af EU-finansierede investeringer allerede er høj, kan øge presset yderligere på medlemsstaternes evne til at udnytte de midler, de har til rådighed; minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten gennemføres under direkte forvaltning, mens samhørighedspolitikkens midler gennemføres under delt forvaltning, hvilket betyder, at Unionens og medlemsstaternes myndigheder har forskellige ansvarsområder i forbindelse med hver finansieringskilde; er bekymret for, at genopretnings- og resiliensfacilitetens mere direkte gennemførelsesmetode måske vil »fortrænge« den mere komplekse finansiering gennem samhørighedsinstrumentet som følge af de forskellige gennemførelsesmetoder med direkte forvaltning af genopretnings- og resiliensfaciliteten og delt forvaltning af samhørighedspolitikken; bemærker, at dette vil være til skade for inddragelsen af lokale myndigheder og regioner, civilsamfundsorganisationer og økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter i Unionens finansiering; bemærker risikoen for, at nogle medlemsstater muligvis ikke har tilstrækkelig administrativ kapacitet til at håndtere byrden ved parallelle administrative systemer; bemærker, at et sådant pres på den administrative kapacitet blev observeret under CONT-udvalgets forskellige høringer og delegationsrejser; er også bekymret for, at NGEU i nogle medlemsstater potentielt kan føre til et renationaliseringsfremstød for planlægning, overvågning og kontrol af EU-midler, både fra EU-niveau til nationale myndigheder og potentielt fra regioner til nationale myndigheder; minder om advarslerne om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten kan være i modstrid med den positive udvikling af regional indflydelse, som er opnået gennem samhørighedspolitikken i de seneste årtier, og at manglen på en direkte finansiel forbindelse mellem Kommissionen og forvaltningsmyndighederne svækker centrale aspekter af finansiel kontrol og decharge;

190. er bekymret over genopretnings- og resiliensfacilitetens ubetydelige bidrag til grænseoverskridende samarbejde, navnlig i betragtning af mængden af EU-midler, der er involveret;

191. konstaterer, at 20 medlemsstater ifølge arbejdsdokumenterne fra Kommissionens tjenestegrene forudser grænseoverskridende projekter i deres nationale genopretnings- og resiliensplaner, og bemærker, at de beløb, der investeres pr. medlemsstat, varierer meget; påpeger, at de planlagte gennemsnitlige investeringer i 2021 kun udgør ca. 6 % i alt af den samlede tildeling fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til medlemsstaterne til grænseoverskridende projekter; mener, at der er blevet iværksat for få grænseoverskridende projekter under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og er bekymret over genopretnings- og resiliensfacilitetens ubetydelige bidrag til grænseoverskridende samarbejde, navnlig i betragtning af mængden af de involverede EU-midler; bemærker, at et stærkere fokus på grænseoverskridende projekter ville have krævet mere tid til planlægning og en incitamentsmekanisme for medlemsstaterne; fremhæver, at genopretnings- og resiliensfaciliteten spiller en væsentlig rolle i at omlægge Unionen til energiuafhængighed og fremskynde energiomstillingen; understreger nødvendigheden af en uafhængig energiforsyning for EU og tilsvarende investeringer i grænseoverskridende net, samkøring og brintprojekter; glæder sig over, at Kommissionen i sin vejledning fra januar 2021 tilbød at give interesserede medlemsstater en koordineringsplatform for at bistå dem med at etablere grænseoverskridende projekter; bemærker, at ændringen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ([4]) for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

indfører et kriterium i artikel 27 om en dimension eller virkning af reformer og investeringer, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande; beklager ikke desto mindre, at målet om 30 % grænseoverskridende projekter ikke er bindende; opfordrer til, at de disponible lån under genopretnings- og resiliensfaciliteten stilles til rådighed for medlemsstater, som er interesserede i at investere i grænseoverskridende projekter med fokus på energiuafhængighed og omformning af energinettet i Unionen;

192. understreger, at hele beløbet af frigjorte betalinger under genopretnings- og resiliensfaciliteten skal stilles til rådighed for medlemsstater, som er interesserede i at investere i grænseoverskridende projekter med fokus på energiuafhængighed og omformning af energinettet;

Vurdering af de nationale genopretnings- og resiliensplaner

193. noterer sig Revisionsrettens konklusioner i dens særberetning nr. 21/2022 om »Kommissionens vurdering af nationale genopretnings- og resiliensplaner — generelt hensigtsmæssig, men der er fortsat gennemførelsesrisici«; bemærker, at Revisionsrettens vurdering er baseret på en stikprøve bestående af seks medlemsstater — fire med den højeste tildeling af tilskud i absolutte tal og to med den højeste tildeling af tilskud i forhold til deres bruttonationalprodukt for 2020; glæder sig over Revisionsrettens konklusion om, at Kommissionens vurdering af de nationale genopretnings- og resiliensplaner generelt var hensigtsmæssig i betragtning af processens kompleksitet og tidsbegrænsningerne, selv om der også blev identificeret en række svagheder i processen og risici for en vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten; glæder sig over, at Kommissionen ydede støtte til medlemsstaterne i forbindelse med udarbejdelsen af genopretnings- og resiliensplanerne og udstedte vejledninger; bemærker, at Kommissionen accepterede næsten alle Revisionsrettens anbefalinger;

194. er bekymret over, at Revisionsretten konstaterede, at der var mangler med hensyn til at adressere de landespecifikke henstillinger for 2019 og 2020 i de nationale genopretnings- og resiliensplaner; bemærker, at Revisionsretten vurderede, at genopretnings- og resiliensplanerne i relativt små medlemsstater ikke indeholdt mangler, mens Revisionsretten vurderede, at de større medlemsstaters genopretnings- og resiliensplaner indeholder alvorlige mangler; er bekymret for, at de »forhandlinger«, som Revisionsretten observerede med hensyn til at nå til enighed om genopretnings- og resiliensplanerne, fører til ulige behandling af medlemsstaterne; sætter desuden spørgsmålstegn ved, om vigtige dele af de landespecifikke henstillinger, som ikke tages op af medlemsstaterne selv med genopretnings- og resiliensfacilitetens finansielle incitamenter, nogensinde vil blive gennemført;

195. er kritisk over for den omstændighed, at Kommissionen ikke har forklaret, hvordan størrelsen af en betalingstranche hænger sammen med mængden og størrelsen af de underliggende milepæle og mål; er bekymret for, at denne forskel i størrelsen af en betaling og antallet af underliggende milepæle og mål kan tilskynde medlemsstaterne til ikke at indgive endelige betalingsanmodninger, som i nogle tilfælde afhænger af et relativt stort antal milepæle og mål, og dermed til ikke at gennemføre alle de reformer og investeringer, der er aftalt i genopretnings- og resiliensplanen, efter allerede at have modtaget størstedelen af deres bidrag fra genopretnings- og resiliensfaciliteten;

196. minder om Revisionsrettens konstatering af, at Kommissionen i sin vurdering af alle de nationale genopretnings- og resiliensplaner, til trods for de mangler, der blev konstateret i Revisionsrettens stikprøve, gav omkostningsoverslagene for disse investeringer under genopretnings- og resiliensfaciliteten vurderingen »B«, hvilket henleder opmærksomheden på mulige problemer med nøjagtigheden af de involverede beløb; bemærker, at disse svagheder spænder fra manglende oplysninger om visse foranstaltninger i planlægningsfasen til underliggende antagelser, som ikke er fuldt plausible for hver foranstaltning; bemærker, at Kommissionen vurderede de anslåede samlede omkostninger til de nationale genopretnings- og resiliensplaner på grundlag af de kriterier, der er nævnt i bilag V til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at Kommissionen krævede, at hver eneste medlemsstat skulle forbedre sine omkostningsoverslag og fremlægge yderligere dokumentation og begrundelse, indtil sandsynligheden og rimeligheden af omkostningsoverslaget mindst var nået op på et »B«; understreger, at den særlige kombination af investeringer og reformer sikrer, at de nødvendige reformer gennemføres rettidigt og ofte i de første år og opretholdes; understreger, at dechargemyndigheden ikke kan vente med at modtage fuld klarhed om den korrekte anvendelse af EU-midler til efter genopretnings- og resiliensfacilitetens ophør; fremhæver risikoen for, at medlemsstaterne måske undlader at anmode om den sidste betalingstranche og dermed muligvis ikke efterkommer alle reformer og investeringer, når de har modtaget størstedelen af deres samlede finansielle støtte under genopretnings- og resiliensfaciliteten;

197. bemærker, at det er vigtigt, at alle midler, der bevilges til medlemsstaterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten, vil medføre reformer og investeringer, da dechargemyndigheden først da kan være sikker på, at alle midler blev tildelt de endelige støttemodtagere under fuld overholdelse af additionalitetsprincippet; minder om den kritik, der er givet udtryk for i tidligere dechargebetænkninger, af den praksis, at nogle medlemsstater systematisk overbooker finansieringsprogrammer under delt forvaltning og trækker projekter væk fra EU-midlerne, når der opdages uregelmæssigheder og/eller svig i de relaterede udgifter, hvorved man reelt undgår EU-undersøgelser og/eller en effektiv opfølgning og mulige korrektioner; beklager, at byrden af disse uregelmæssigheder og den mulige svig flyttes over på det nationale budget og dermed på den nationale skatteyder;

Fastlæggelse af milepæle

198. er bekymret over Revisionsrettens konstatering af, at der mangler klarhed om visse milepæle og mål; deler Revisionsrettens bekymring for, at manglen på klare og sammenlignelige definitioner af milepæle og mål indebærer en risiko for, at disse milepæle og mål er vanskelige at vurdere og en relateret risiko for, at den oprindelige målsætning, ikke er blevet opfyldt; understreger, at dette giver Kommissionen en stor skønsmargen, når den skal vurdere, om en vagt defineret milepæl og et vagt defineret mål er blevet nået »i tilstrækkelig grad«; bemærker i den forbindelse Revisionsrettens bemærkning om, at milepæl 395 i den første betalingsanmodning fra Spanien ikke var opfyldt tilfredsstillende; noterer sig Kommissionens svar om, at det element, som Revisionsretten anså for ikke at være opfyldt, ikke er en del af milepælen, men er indeholdt i beskrivelsen af foranstaltningen; understreger, at opfyldelse af milepæle og mål kun kan fastslås på grundlag af en detaljeret vurdering og klare kriterier og ikke på grundlag af politiske forhandlinger; mener, at der bør drages erfaringer fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, som skal afspejles i en standardiseret metode til fastlæggelse af milepæle og mål;

199. understreger, at opfyldelse af milepælene kun kan fastslås på grundlag af en detaljeret vurdering og klare og faste kriterier og ikke på grundlag af politiske forhandlinger;

200. bemærker Revisionsrettens konstatering af, at milepæle og mål ofte er baseret på output- og sågar inputindikatorer, hvilket begrænser muligheden for at måle foranstaltningernes resultater og i sidste ende deres indvirkning på Unionens politiske mål for genopretnings- og resiliensfaciliteten halvvejs igennem perioden; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at effektindikatorer pr. definition har en længere tidshorisont, som måske ikke er velegnet til den begrænsede tidsramme for gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten;

201. noterer sig Revisionsrettens konstatering af, at Kommissionens vurdering af genopretnings- og resiliensplanerne var delvist baseret på ordninger, der endnu ikke var på plads; bemærker i den forbindelse Revisionsrettens konstatering af, at Kommissionen indføjede yderligere milepæle og mål, der skulle være opfyldt inden den første betaling med henblik på vedtagelse af genopretnings- og resiliensplanen, og at dens vurdering bidrog til at forbedre kvaliteten af milepæle og mål; er bekymret for, at den omstændighed, at der ikke var et fuldt funktionsdygtigt overvågningssystem på plads, da gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen begyndte, risikerer at medføre forsinkelser i vurderingen og overvågningen af opfyldelsen af milepælene og målene; fremhæver den omstændighed at overvågningssystemerne eller gennemførelsesorganerne i de medlemsstater, der indgik i stikprøven på vurderings-tidspunktet, endnu ikke var helt på plads på det tidspunkt, hvor genopretnings- og resiliensplanerne blev godkendt, og at dette også begrænsede Kommissionens vurdering af deres administrative kapacitet; noterer sig i den forbindelse desuden Revisionsrettens konstatering af, at der selv i forbindelse med revisions- og kontrolordninger, som er den sidste mulighed for at fastslå oplysningernes pålidelighed, blev givet vurderingen »A«, selv om flere foranstaltninger ikke var på plads; bemærker i den forbindelse Revisionsrettens konklusion om, at vurderingen »A« for alle de nationale genopretnings- og resiliensplaner på dette område i det mindste delvis kan forklares ved, at forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten kun tillod vurderingen »A« (tilstrækkelig) eller »C« (utilstrækkelig), og at »C« medførte afvisning af genopretnings- og resiliensplanen som helhed; minder om, at betryggende revisions- og kontrolstrukturer er en forudsætning for at modtage midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten;

202. bemærker på baggrund af rapporter fra undersøgende journalister, at flere medlemsstater har benyttet sig af konsulentfirmaers ekspertise i forbindelse med oprettelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, og at disse virksomheder til gengæld tilbyder tjenester med at støtte potentielle modtagere af finansiel støtte under genopretnings- og resiliensfaciliteten i disse medlemsstater;

Henstillinger

203. støtter på det kraftigste Revisionsrettens anbefalinger i årsberetningen og i de relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

204. opfordrer Revisionsretten til at:

a) udvikle en effektiv metode til at udtage stikprøver af milepæle og mål, hvis den beslutter sig for at vurdere Kommissionens vurdering igen, da den ikke vil have ressourcer til at kontrollere alle milepæle og alle mål for alle betalingsanmodninger i fremtiden; mener, at denne metode effektivt bør identificere milepæle og mål, der har en højere risiko for ikke at blive opfyldt og/eller har større relevans med hensyn til at bidrage til den samlede succes med de endelige mål, der er fastsat; opfordrer Revisionsretten til i sin revision af Kommissionens vurdering af milepæle og mål at medtage revisionssporet af dokumentation for deres opfyldelse

205. opfordrer Kommissionen til at:

a) stille listen over alle endelige støttemodtagere og projekter med finansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til rådighed for revisorerne og dechargemyndigheden for alle betalinger (i 2021 og under hele gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten) og give Revisionsretten fuld adgang til IT-værktøjet »Fenix«

b) tage skridt til at operationalisere medlemsstaternes nye forpligtelse til at offentliggøre de 100 endelige støttemodtagere, der modtager de største beløb i finansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, og til at træffe alle passende foranstaltninger, hvis medlemsstaterne ikke gennemfører denne bestemmelse på fyldestgørende vis

c) i samarbejde med medlemsstaterne angive det nøjagtige navn på alle sociale programmer og støtteforanstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne med midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten; kræver derfor en angivelse af andelen af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i disse programmer og en nøjagtig angivelse af de ydelser, der er blevet forholdsmæssigt erstattet af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i den nationale sikring af arbejdsløse, sundhed og langtidspleje

d) forklare dechargemyndigheden tankerne og logikken bag rammen for vurdering af milepæle og mål under forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og Kommissionens metode til fastlæggelse af suspension af betalinger i henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og overveje at fastsætte yderligere definitioner for at mindske virkningen af de subjektive elementer, der er indeholdt i dem

e) vurdere medlemsstaternes opfyldelse af retsstatsmilepælene i genopretnings- og resiliensplanerne på grundlag af en detaljeret vurdering, klare og faste kriterier og i fuld overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis, ikke blot ved at se på den formelle vedtagelse af reformlovgivning, men også på den retlige og praktiske anvendelse, og ikke på grundlag af politiske forhandlinger

f) anvende en mere gennemsigtig udnævnelsesprocedure for alle stillinger, navnlig stillinger på ledelsesniveau, og skabe større klarhed over den eksisterende udnævnelsesprocedure, som lader en del tilbage at ønske med hensyn til gennemsigtighed og ansvarlighed

g) ikke at godkende nogen betalingsanmodning, medmindre alle retsstatsmilepæle er helt opfyldt

h) støtte medlemsstaterne i at øge deres administrative kapacitet til at håndtere de parallelle administrative systemer i forbindelse med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten og Samhørighedsfonden og hjælpe dem med at mindske unødvendige administrative byrder, forenkle udbud og tilvejebringe mere målrettede oplysninger, og dermed lette SMV'ers og selvstændige erhvervsdrivendes adgang til finansiering

i) anvende ekstra årvågenhed, hvis der er tegn på misbrug, svig og organiseret kriminalitet rettet mod de midler, der er til rådighed under genopretnings- og resiliensfaciliteten, sammen med Europol, EPPO, OLAF og andre relevante aktører og indføre indberetning af mistanke om svig i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten til Kommissionen via systemet til indberetning af uregelmæssigheder og til EPPO som fastsat i de relevante forordninger

j) gøre det klart, at alle projekter og foranstaltninger, der finansieres gennem en national genopretnings- og resiliensplan for en medlemsstat, der deltager i forstærket samarbejde i henhold til Rådets forordning (EU) 2017/1939 ([5]), skal betragtes som finansieret med EU-midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, og dermed falder ind under EPPO's ansvarsområde

k) anmoder, navnlig i lyset af den interne revisors risikovurdering som grundlaget for dens revisionsplanlægning, om, at gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten fortsat bør have en fremtrædende plads i dens revisionsplaner i betragtning af dens innovative karakter og store finansielle risiko

l) evaluere proceduren for så vidt angår håndhævelse af gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester og genopretnings- og resiliensfaciliteten og om nødvendigt foreslå nye værktøjer til at håndhæve gennemførelsen i betragtning af, at alle landespecifikke henstillinger for nogle medlemsstaters vedkommende blev adresseret i genopretnings- og resiliensplanen, mens det for andre (større) medlemsstater ikke var alle landespecifikke henstillinger, der blev adresseret

m) foretage en klar sondring mellem budgetterede resultater og opnåede resultater i sin kommunikation om genopretnings- og resiliensfaciliteten generelt og om resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten mere specifikt med henblik på at informere offentligheden korrekt og undgå misforståelser

n) forbedre offentliggørelsen — bl.a. på resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten — af de beløb, som Unionen har lånt til finansiering af genopretnings- og resiliensfaciliteten, og de renter, der påløber for at betale de lånte beløb, samt de rentebeløb, som medlemsstaterne har betalt til Kommissionen af de lån, de har fået stillet til rådighed under genopretnings- og resiliensfaciliteten

o) foretage en analyse i 2023 af de nationale udgifter ved at sammenligne udgifter og investeringer i de nationale budgetter før og efter, at midlerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten blev stillet til rådighed for de medlemsstater, der modtog den største andel af støtten under genopretnings- og resiliensfaciliteten, for at fastslå, om finansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten erstattede tilbagevendende nationale udgifter i stedet for at blive brugt til investeringer, samtidig med at det anerkendes, at et alvorligt økonomisk tilbageslag efter covid-19-pandemien blev afværget

p) aflægge rapport til dechargemyndigheden om, hvilke medlemsstater der modtog forfinansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, der endnu ikke kunne bevilges til investeringer med de modtagne midler

q) kun acceptere milepæle og mål, for hvilke der er modtaget dokumentation, som understøtter deres gennemførelse, og ikke kun erklæringer fra medlemsstaterne, og sikre registrering af et tilstrækkeligt revisionsspor, som dækker alle elementer, der anses for relevante i forbindelse med vurderingen af milepæle og mål

r) etablere en pålidelig ramme for forudgående og efterfølgende kontrol af, om alle milepæle og mål virkelig er gennemført og dokumenteret, herunder et tilstrækkeligt revisionsspor, der registrerer vurderingen af milepælene, idet der lægges særlig vægt på vurderingen af, om princippet om ikke at gøre væsentlig skade er blevet overholdt, samt på at underbygge resultater af investeringer, der bidrager til de grønne og digitale mål i genopretnings- og resiliensfaciliteten

s) genoverveje formuleringen af revisionserklæringen fra Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender og i de kommende år udvide dens dækningsområde til at omfatte overensstemmelsen mellem de foranstaltninger, der er finansieret under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og EU-regler og nationale regler i betragtning af den utilfredsstillende begrundelse, som Kommissionen har givet, og dens ansvar som traktatens vogter for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser

t) nøje at overvåge opfyldelsen af milepæle og mål, navnlig dem, der vedrører revision, overvågning og kontrol

u) vurdere ikke bare organiseringen, men også den faktiske funktion af medlemsstaternes revisions- og kontrolordninger i henhold til artikel 22 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, og samtidig pege på områder, der kan forbedres eller gøres mere effektive

v) præcisere over for dechargemyndigheden, hvilken metode den har anvendt for at nå frem til de aftalte betalingsprofiler, navnlig hvordan antallet og omfanget af de underliggende milepæle og mål hænger sammen med størrelsen af hver enkelt betalingstranche

w) gentage Revisionsrettens analyse af betalingsprofiler fra særberetning nr. 21/2022 for alle betalingsprofiler for alle medlemsstater og aflægge rapport til dechargemyndigheden om, hvordan hver betalingsanmodning hænger sammen med antallet af milepæle og mål, der skal opfyldes for den enkelte medlemsstat, og foreslå foranstaltninger til at sikre, at alle milepæle og mål er fuldført senest den 31. august 2026

([5]) Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

x) adressere de risici og udfordringer, der kommer af den parallelle gennemførelse af samhørighedsmidlerne og genopretnings- og resiliensfaciliteten, navnlig med hensyn til inddragelsen af lokale, regionale, økonomiske og sociale partnere og civilsamfundsorganisationer, der muligvis gør det lettere at udnytte finansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i forhold til samhørighedsfinansiering, ved at lægge større vægt på inddragelse af disse aktører i gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten gennem en tilgang med fælles forvaltning, der også sigter mod at styrke komplementariteten mellem genopretnings- og resiliensfaciliteten og samhørighedsmidlerne

y) kraftigt at opfordre de medlemsstater, der forsøger at ændre deres genopretnings- og resiliensplaner, til at medtage grænseoverskridende projekter i deres investeringer og til generelt at lægge større vægt på sådanne ægte europæiske projekter; minder om, at grænseoverskridende projekter bør afhjælpe eksisterende flaskehalse inden for energitransmission, -distribution og -lagring og dermed skabe EU-merværdi; kun at godkende kapitler om RePowerEU for medlemsstater, der tildeler mindst 30 % af finansieringen til projekter, som har en dimension eller virkning, der er grænseoverskridende eller omfatter flere lande, som aftalt under forhandlingerne om RePowerEU og aflægge rapport til dechargemyndigheden

z) at stille det fulde beløb af udestående lån og frigjorte betalinger til rådighed, navnlig for grænseoverskridende projekter med fokus på energiuafhængighed og for at fremskynde energiomstillingen; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilskynde til og støtte medlemsstaterne med at udvikle grænseoverskridende projekter, navnlig vedrørende energiuafhængighed, og til at give medlemsstaterne mulighed for at anmode om et lån fra de udestående lån og frigjorte betalinger til finansiering af grænseoverskridende projekter med fokus på energi; opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport til både Parlamentet og Rådet om gennemførelsesprocessen, suspenderede og frigjorte betalinger og anmodninger om lån

aa) hvor det er relevant, styrke sine systemrevisioner i medlemsstaterne for hvert internt kontrolsystem (i tilfælde af decentraliserede metoder eller gennemførelsesmetoder) og sikre et rimeligt antal kontroller af individuelle udbudsdossierer for at sikre, at de interne kontrolsystemer er effektive i praksis

ab) sikre, at kontrol af dobbeltfinansiering indgår i medlemsstaternes revisions- og kontrolrammer for NGEU-programmerne, programmerne for udvikling af landdistrikter og samhørighedsprogrammerne, og sikre, at de fungerer korrekt, gennem systemkontroller; opfordrer desuden Kommissionen til at kontrollere, at dobbeltfinansiering ikke finder sted, ved at foretage risikobaserede kontroller af alle betalinger til endelige støttemodtagere under disse programmer

ac) sikre sig, at pålideligheden af registrene over endelige støttemodtagere i medlemsstaterne er sikret, navnlig med hensyn til deres integritet og fuldstændighed, med henblik på at tilsikre, at der foretages en korrekt opfølgning på EU-plan, når der er konstateret uregelmæssigheder, som vedrører endelige støttemodtagere

ad) aflægge rapport til dechargemyndigheden om, hvad Kommissionen har gjort for at neutralisere den potentielle interessekonflikt i medlemsstater og på EU-plan, navnlig med hensyn til ansættelse af konsulenter

ae) forelægge dechargemyndigheden en detaljeret rapport om reformer, som medlemsstaterne havde gennemført allerede inden udbetalingen af betalingerne, og obligatoriske foranstaltninger, de har truffet for at tilpasse den nationale lovgivning til nye EU-direktiver som milepæle eller mål i de nationale genopretnings- og resiliensplaner.